

**TEXT CROSS
WITHIN THE
BOOK ONLY**

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_190053

UNIVERSAL
LIBRARY

سید جمال الدین اسد آبادی

☆ (نیچر یہ) ☆

ناصر

کتابخانہ شرق

☆ (خیابان ناصریہ) ☆

مطبعہ "سعادت" طہران

سید جمال الدین اسد آبادی

فیچرید

صافیت مدب فیچری و

حال فیچر لاف

ناشر

کتابخانه سرق

برج جوزا ۱۳۰۳

دابعه سعادت طهران

بسم الله الرحمن الرحيم

سؤال از سید

درین روزها از تمامی هندوستان
 چه ممالک مغربیه و شمالیه و چه اوده
 و چه پنجاب و چه بنکاله و چه سند و چه
 حیدرآباد دکن صدای نجر نجر بگوش
 میرسید و در هر بلده و قصه معدودی
 چند ملقب به نیجری یافت میشوند و
 جنان ظاهر میشود که این فرقه همیشه
 در ازدیاد و افزونی است خصوصاً در
 مسلمانان و از اکثری از این گروه
 پرسیدم که حقیقت نیجر چیست و این
 طریقه از چه وقت ظاهر شده است و آیا
 این جمعیت نیجریه بدین مسلک جدید در
 اصلاًح مدنیت می کوشند و یا آنکه
 ایشانرا مقصد دیگرست و آیا این طریقه
 منافق دین است و یا آنکه بهیچوجه
 مخالفی با دین ندارد و چه نسبتی است

در میان آثار این طریقه و آثار مطلق
دین در مدنیّت و هیئت اجتماعی و این
طایفه اگر قدیم بوده است پس چرا تا
کنون در عالم منتشر نگردیده است
و اگر جدید است چه اثری بر وجود
ایشان منرّب خواهد شد و لکن هیچ
يك از ایشان جواب شافی و کافی از
این سوالات من ندادند و لهذا ملتمسم که
آن جناب حقیقت نیچرو نیچر را مفصلاً از
برای بنده بیان فرمایند

محمد واصل مدرس ریاضی مدرسه

اعزه حیدر آباد دکن

(۱۹ محرم ۱۲۹۸ هجری نبوی)

حقیقت مذهب نیچری و بیان

حال نیچریان

رساله مولانا جمال الدین

الحسینی

ای دوست عزیز

نیچر عبارت است از طبیعت و
طریقه نیچریه همان طریقه دهریه است
که در قرن رابع و ثالث قبل از میلاد
مسیح در یونانستان ظهور نموده بودند و
مقصود اصلی این طایفه نیچریه وضع
ادیان و تأسیس اساس اباحت و اشتراك
است در میانه همه مردم و از برای
اجرای این مقصد سعی های بلیغ بکار
برده اند و بلباسهای مختلف خود را ظاهر
ساخته اند و در هر امتی که این جماعت
پیدا شدند اخلاق آن امت را فاسد کرده
سبب زوال آن گردیدند و اگر کسی در
مبادی و مقاصد این گروه غور کند بخوبی
بر او هویدا خواهد شد که بغیر از فساد

مدنیت و تباهی هیئت اجتماعیة نتیجہ دیگری
بر آراء اینها منرب نخواهد گردید و
بلا ریب کہ دین مطلقا سلسلہ انتظام هیئت
اجتماعیہ است و بدون دین ہرگز اساس
مدنیت محکم نخواهد شد و اور تعلیم این
طایفہ بر انداختن ادیان است

و اما سبب عدم شیوع این طریقہ با آنکہ
از دیر زمان ظهور نموده است اینست کہ
ننظام عالم انسانی کہ از حکمت بالغہ
الہیہ است ہمیشہ نفوس بشریہ را برین
داشته است کہ در ازالہ این طریقہ
سعی نمایند و بدینجہت ہیچوقت او را
ثبات و بایداری حاصل نشدہ است و
از برای شرح و بیان آنجہ ذکر شد رسالہ
صغیرہ انسا نمودم انشاء اللہ مقبول خرد
عزیزی آن صدیق فاضل خواهد گردید و
البتہ ارباب عقول صافیہ بنظر اعتدال مدین
رسالہ خواهند نگریست

و آن رسالہ اینست

«الذین قوام الأمم و بہ فلاحها»
«النیشریۃ جرثومة [۱] الفساد وارومة ۲»
«الاداد و فہ سعادتها و علیہ ندارتها و»

۱ میکروب ۲ ویشہ فساد

«عليه مدارها ومنها حراب البلاد و بها»
«هلاک العاد»

لفظ بیچر در جمیع اقطار هندوستان
درین روزها شایع و ذایع (۱)
گردیده است و در هر مجمع و محفلی
ذکری از این لفظ میرود و خاص و
عام هر یکی بر حسب دانش خود توجهی
و تفسیری از برای این کلمه می کند
و لکن غالب آنها از حقیقت و اصل
وضع آفاقند لهذا بر خود واجب
دانستم که معنی حقیقی این کلمه و
مراد اصلی او را بیان کنم و حال
نیچریاثر را از ابتداء توضیح نمایم و مضار
و مفاسدی که ازین گروه در عالم
مدنیت و هیأت اجتماعی سر زده است
بر حسب تاریخ مفصلاً شرح و بسط دهم
و پیرهان عقلی و انجایم که این طایفه
در هر ملتی که یافت شود لا محاله
موجب زوال و اضمحلال آن ملت خواهد
گردید

پس می گویم آنچه از تواریخ
صحبته ظاهر میشود اینست که در قرن
رابع و ثالث قبل از میلاد مسیح علیه السلام

حکمای یونان بر دو گونه منقسم گردیدند گروهی برین مذهب شدند (۱) که ورای این موجودات حسیه و سوای این ممکنات مادیه موجودات نیست مجرد از ماده و مده و آن موجودات منزهند از لوازم و عوارض اجسام و مقدس و مطهرند از نقایص جسمانیات و گفتند که سلسله این موجودات مادیه و مجردة همه منتهی میشود بموجود مجردیکه از جمیع الوجوه بسیط است و بهیچوجه در او تالف و ترکیبی منصور نمی گردد و وجود او عین ماهیت و حقیقت او میباشد و ماهیت و حقیقت او عین وجود اوست و اوست علت اولی و باعث حقیقی و موجب اصلی و خالق جمیع موجودات چه مادیات بوده باشد و چه مجردات و این جماعت مشهور گردیدند بمتالهاین یعنی خدا پرستان چون فیثاغورس و سقراط و افلاطون و ارسطو و اضراب ایشان و گروهی بدین اعتقاد کردند که بغیر از مایه یعنی ماده و مادیات که بیکی از حواس خمسہ مدرك میشود چیز دیگری موجود نیست و این طایفه نامیده شد بمادییین و چون مسبب

سبب تأثیرات محافه و خواص مسووعه مواد
از آنها مثال شد اهدمت ایدجماعت جواب
دادند همه جمیع تأثیرات لازمه بشری از
طبع مواد است و طبع را در زبان قراسوی
بانور و باسین انگیزی بحر و باهمد و از
این حرب این جماعت انبیعین نیز مسطور
گشتند و طبعی را بر زبان قراسوی و نورایسم
میکوسد و در امارایسم گوید و سپس این
در کیفیت بکون گواهی و بدایش بدانت و
حیوانات بیستمنان آن گروه یعنی مادیین اختلاف
کردند برخی بر این ذاهب شدند که بدایش
هیئات علوی و دوسمعه و بکون این موالد محکمه
مقدمه بر حسب اتفاق بوده است و گویا اینها
بسبب سخافت [۱] عقل خود فائل بحواز
ترجیح بلا مرجع شده اند و ابتداء این
قول از ذمه قراطیس بظهور پیوست و او
گفت جمیع عالم از ارضیات و سماویات
مؤلف است از اجزاء صغار صله ایگه
متحرک با لطمع است و از روی اتفاق
بدین هیات و اشکال جلوه کر
شده است

و بعضی دیگر بر آن قائل شدند
که سماویات و کره زمین برین هیئت
۱ سستی و سادگی

خود از ازل الاز آل بوده و خواهد بود و انواع نباتات و حیوانات را ابتدائی نیست و در هر برزه ئی ۱ نباتیست مدمج ۲ و در هر یکی از ان نباتات مدبجه بزور است ۳ پنهان و هلم جرا ۴ و همچنین در هر یکی از آن حیوانات حیوانیست پوشیده در حالت کمال خلقت و در هر یکی از آن حیوانات پنهان جراثیم ایست مخفی و مکنذا الی غیر النهایه و از این غافل شدند که لازم می آید بر این قول وجود مقادیر غیر متناهی در مقدار متناهی

و جماعتی اعتقاد کردند که سلسله انواع نباتات و حیوانات قدیم است چنان که نظامات و هیات علویات و سفلیات قدیم میباشد و لکن جراثیم نباتات و حیوانات ازلی نیست بلکه هر فردی از افراد آنها بمنزله قالب است از برای تکون جراثیمی که مشابه و مشاکل خود بوده باشد و از این ذاهل شدند که بسا حیوانات ناقصه الاعضاء است که از آنها حیوان تام الخلقه بوجود می آید

و شردمه ۶ گمان خود را بنهج اجمال بیان کرده گفتند که انواع نباتات و حیوانات بمروور زمان و تنالی ۷ دهور از صورتی بصورتی

۱ ذات ۲ پنهان شده و پنهان ۳ جم بذر

بمعنی تخم ۴ از همین قراره غافل ۶ گروهی ۷ پشت سر هم گذاشتن

متبدل شده تا بدین صورت حالیه رسیده است و این گمان از ایقور که از اتباع دبو جانس کلبی میباشد بظهور رسید و او گفت که انسان اولاً مثل خنزیرها پر از مو بوده است و رفته رفته بدین هیئت حسیه درآمده است و هیچ دلیلی بدین معنی اقامه نکرده که چرا باید مرهور زمن علت تبدل صور گردد و متاخرین این گروه یعنی نیچریها چون دیدند که علم ژنو لوجیا یعنی طبقات الارض ابطال کرد قول بعدم تناهی سلسله انواع را لهذا از این قول نکول کرده پس از آن اختلاف کردند اولاً در تکون جراثیم انواع نباتات و حیوانات طایفه گفتند که جمیع جراثیم انواع در انوقتی تکون یافت که التهاب گرم زمین روی بنقصان نهاد و اکنون بهیچوجه جراثیمه مذکون نمیشود

و جماعتی گفتند که اکنون هم تکون جراثیم میشود خصوصاً در خط استواء بجهت اعتدال حرارت و این هر دو طایفه عاجز شدند از بیان اسباب حیات این جراثیم چه حیات آنها بحیات نباتیه بوده باشد و چه بحیات حیوانیه خصوصاً در وقتی که ملاحظه کردند که حیات فاعل است در بسایط آت جراثیم و موجب التئام (۱) آنهاست و اوست که اجزاء غریحه را

بتغذیه حی وزنده میگرداند و هر وقتیکه در حیات
نقصانی شود در تماسك و تجاذب آن بسایط و هن
روستی روی میدهد

و معشری را چنان خیال شد که این
جراثیم با زمین در جن انفصال از کره آفتاب
پوده است و این بسیار عجیب است زیرا آنها
میگویند که زمین در آن هنگام قطعه بود از
آتش پس چگونه شد که آن جراثیم و برزه ها
محترق گردید و اجزاء آنها از یکدیگر منلاشی
نشد و ثنیا این جماعت مناخرین نیچریها یعنی
مادین اختلاف کردند در تحول آن جراثیم
از حالت نقص بکمال و از عالم ناسهامی بدین
صور و هیات متقه محکمه

برخی برین رفتند که هر نوعی را جراثیمی
است مخصوص و آن جراثیم بمقتضای طبیعت
خویش حرکت نموده و اجزاء غیر حیه را
بتغذیه جزء خود کرده بلباس نوع خویشان
جلوه گر میشود و از این تغافل ورزیدند که در
تحلیل کیمیاوی هیچ تفاوتی در میانه نطفه
انسان و نطفه گاو و خر پیدا نمی شود و در
هیچ يك از نطفه های آنها زیادتى و نقصانى
در عناصر بسیطه نیست پس اختصاص و امتیاز
از کجا آمد

صنفی برین قرار دادند که حراثیم جمیع
انواع خصوصاً حیوانات مساویست و هیچ فرقی و
تفاوتی در آنها نیست و انواع را نیز امتیاز
جوهری حقیقی نمیباشد و لهذا گفتند که آن جراثیم
بمقتضای زمان و مکان بر حسب حاجات و ضرورات
و بموجب قوایر ۱ خارجیه منقل میگردد باز
نوعی بنوعی دیگر و متحول میشود از صورتی
بصورتی آخری و سید این طایفه دارون میباشد
و او کبابی تالیف کرده درو بیان میکند که
اصل انسان میمون بود و رفته رفته در قرون متتالیه
بسبب دواعی و بواعث خارجیه از صورت میمونی
تبدیل و تغییر یافته به برزخ ارن او تان رسیده
و از آن صورت منتقل گردیده باول درجه
انسانی یا نهاد که جنس یام یام و سائر زنوج
بوده باشد پس از آن بعضی از افراد انسان
عروج نموده بر افق اعلی از افق زندگیها مقام
گزیده و آن افق انسان قوقاسی است و بر حسب
زعم این شخص ممکن است که بعد از مرور
قرون و کرور ۳دهور پشه ها قیل گردد و قیل ها
تدریجاً پشه شود

و ائرا از او پرسیده شود که انواع
درختها و نباتاتیکه در پشه و جنگلهای هندوستان

از قدیم الایام بوده و در يك بقعه از زمین پای در
كل و بيك آب و هوا تربیت میشود بجه سبب آنها
در بنیه و طول و اوراق و ازهار و اثمار و طعم
و عمر مختلف میباشد و چه دواعی و هوائ خارجیه
در آنها تاثیر کرده است با وحدت آب و هوا
و مکان البته بغیر از عجز چیزی دیگر اظهار
نخواهد کرد

و اگر گفته شود او را که ماهیان بحیره
ارال و بحر کسپیان (۱) با اشتراك آنها در
ماكل و مشرب و تسابق آنها در يك جولان
گام چرا اشكال و هیئات آنها مختلف گردیده است
بجز زبان حائیدن چه جواب خواهد داد

و همچنین اكر سؤال شود از واژ حیوانات
مختلفة الصور و انقوامیكه در يك منطقه می باشد
و زیست آنها در سائر مناطق متعسر است و یا
از حشرات متباینه الخلقه و التركیبیكه قدرت بر
قطع مسافات بعیده ندارد سواي لگنت چه علت
بیان میکنند بلکه اگر بدو گفته شود که ان جراثیم
ناقصة الخلقه فاقدہ الشعور را كه راه نمائی
نموده باستحصال این اعضاء و جوارح ظاهریه و
باطنیه مثقنه محكمه كه حکماء از اکتناه (۲) اتقان
و احكام آنها عاجز و ارباب فسیولوجیا ۳ از تعداد

۱ کسپیان یا گاسپین بحر خزر ۲ بکنه و

حقیقت چیزی بی بردن ۳ معرفة الاعضاء

منافع و فوائد ان ها قاصرمانده اند و احتیاج و نیاز مندی کور و اعمی چه گونه چنین مرشد کامل و راهبر دانا گردید جراثیم را بسوی جمیع این کمالات صوریه و معنویه الله تا ابد الابدین سر از دریای حیرت بدر نخواهد کرد

و این بیچاره را فقط منابعت و مهائلت باوصه که میانه اسان و میمون است در بادیه خرافات انداخته است و برای قلب خود بواهیاتی چند نمسک نموده است

یکی آنکه اسبهای مپیریا و بلاد روسیه را موی بیشتر است از اسبهای که در بلاد عربیه تولد مییابد و سبب این را حاجت و عدم حاجت فرار داده است و حال آنکه علت این بعینه همان علت کثرت نباتات و قلت آن هاست در بقعه واحده در سنین مختلفه بر حسب بسیاری امطار و وفور میاه و کمی آنها و همان علت نجافت و لاغری سگان بلاد حاره و فربهی باشندگان بلاد بارده است بحسب کثرت تحلیل و قلت آن

و دیگر آنکه او روایت میکند که جماعتی دمه‌های سگهای خود را می بریدند و چون چندفرن برین مواظبت کردند پس از ان سگهای آنها خلقة بی دم زائیدن گرفت و گویا میگوید چون حاجت دم نماند طمعت نیز از دادن ان سر باز

زد و این بیچاره اصم و کر بوده است از استماع این خبر که عربها و عبریها از حدین هزار سالست که ختان می کنند و با وجود این یکی از آنها هم تا کنون نخون [۱] زائیده نشدست بعضی دیگر از متأخرین این ماد بین یعنی نیچریها چون بر مفاسد اقوال اسلاف خود مطلع شدند از آراء آنها اعتراض نموده طرز جدیدی پیش گرفتند و گفتند ممکن نیست که ماده غبی شاعره علت و موجب این نظامات متقنه و هیات محکمه و اشکال انیقه ۲ و صور حسنه عجمه گردد لهذا برین ذاهب شدند که باعث و سبب این انتظامات علوبه و سفلیه و مقضی تمامی این صور مختلفه سه چیز است مایر . فرس ، اتلیجانس یعنی ماده و قوه و ادراک و چنین گمان کردند که ماده بسبب قوتیکه درومی باشد و بدست یاری شعور و ادراک خود خویشتن را بدین اشکال و هیات محکمه جلوه داده و می دهد و هرگاه بکجه صور اجساد حیه متلبس میشود چه آن اجساد حیه نباتیه بوده باشد و چه حیوانیه برای حفظ نوع و شخص مراعات آلات و جوارح را مینماید و ملاحظه ازمینه و امکنة و فصول را میکند و چون ریسمان باطل پوسیده است از این غافل شدند که اعتقاد

خود این جماعت و سایر متأخرین مادیین به ترکیب اجسام از اجزاء ذیمقراطیسیه این اصل را که بهزار جد و جهد بدست آورده اند و بدان دل خویشان را راضی ساخته اند مختل و بلافائده می سازد

زیرا آنکه هر جزء ذیمقراطیسی را در این هنگام قوه ایست خاصه و شعور است خاص بجهت آنکه ممکن نیست فیامعرض واحد بوحادث شخصیه بردو محل و چون چنین نباشد پس ازایشان سؤال کرده میگویم این اجزاء منفصله منتشره از کجا بمقاصد یکدیگر آگاه شدند و بکدام الت تفهیم مطالب خویشان نمودند و در کدام مجلس پارلمان و محفل سنا مشورت کردند از برای تشکیل این مکونات انیقه عجیبه و این اجزاء متفرقه چگونه دانستند که اگر در بیضه عصفوری باشد باید انجا بهیئت مرغ دانه خوار بر آیند و منقار و حوصله ۱ را بدان گونه تشکیل نمایند که زیست آن را شاید و اگر در بیضه شاهین و عقابی باشند باید منقار و مخالب ۲ او را چنان نمایند که بیکار شکار کردن بیاید و از کجا دانستند قبل از وقوع که این پرنده گوشت خوار خواهد شد در وقتیکه در مشیمه سگی بوده بصورت بچه سگی ماده مشیمه متشکل و متصور شدند چگونه فهمیدند

پیش از حصول که این بچه سک فیما بعد آبتن خواهد شد و بچه های متعدد در دفعه و آحده خواهد آورد پس باید از برای او پستانهای متعدد انشاء گردد و این اجزاء متلاشیه چگواه تعقل ~~کرد~~ زد که حیوانات در زیست خود محتاجند بقلب و ریه و کبد و مخ و نخاع و سائر اعضا و جوارح و البته این گروه پس از شنیدن این سؤالات سر ببحر حیرت فرو برده هیچ جواب نخواهند داد مگر آنکه چشم عقل را کور کرده بگویند که هر يك از این اجزاء ذیمقراطیسیه عالم است بجمع ما کان و ما یكون و بتمام اجزائی که در عالم وجود است چه در عالم علوی بوده باشد و چه در عالم سفلی و از آن است که هر يك از آنها حرکات خود را بر وفق حرکات اجزاء دیگر کرده تا آنکه خلاف انتظام حاصل نشود و بدین سبب عالم بر يك نظام و بر يك وتیره (۲) واحد قائم و دائم است پس درینوقت من خواهم گفت اولاً لازم میاید بر این قول که در این بعد صغیر جزء ذیمقراطیسی که بمکر سکوپ هم بنظر نمیاید ابعاد غیر متناهی بوده باشد زیرا آنکه هر صورت علمیه نیکیه در مادهئی از مواد مرتسم گردد لامحاله جزئی از بعد از انرا فرا خواهد گرفت و صور

علمیه ان اجزاء بنا بر این رای فاسد غیر
متناهی است پس باید در ان اجزاء متناهی
ابعاد غیر متناهی بوده باشد و این بیداهت عقل
باطل است

و ثانیاً چون اجزاء ذیمقراطیسیه خنثی
شاعر و عالمند پس چرا مکونات خود را که
عارت از نفس آنها میباشد بکمال خود نمیرسانند
و چرا در خویشمن احوال در دو وجه و الم
مینمایند و چه سبب است که ادراک انسان و
سائر حیوانات که عن ادراک همان اجزاء است
برین فول از اکتناه حال خود عاجز و در حفظ حیات
خویشتن قاصر است و عجب تر این است که
متاخرین مادیین با همه خرافات بار در بعضی امور
حیران مانده آنرا نوانستند بهیچیک از مبدی
و اصول فاسده خود چه طبع بوده باشد چه شعور
منطبق گرانند زیرا انکه دیدند که دانه گی از
مکونات مختلفه الخواص را چون تحلیل [۱]
می کنند عذصر اصلیه آنها یکیت لهذا بعد از
مجموع این خزعات (۲) رجما با لیس [۳] برین
قائل شدند که اجزاء ذیمقراطیسیه را اشکالیت
مختلف و بر حسب اختلاف اوضاع آن اجزاء
مختلفه الشكل با یکدیگر آثار متباینه بر آنها مرتب

۱ تجزیه شیمیائی ۲ باطل ۳ بتاریکی سنک
انداختن

می شود

و بالجمله این ده مذهب مذهب آن گروهیست که انکار مینمایند الوهیت را و قائل بوجود صانع تعالی نیستند و ابن گروه چه در عرف خود انها و چه در عرف مالهین مادیین و صبیعین و دهریین نامیده شدند و اگر میخواهی بگو نیچری ها و تاتور لیسما و ما تیر لیسما و ما فیما بعد رسالهائی در تفصیل مذهب اینها خواهیم نوشت و فساد اصول این گروه را بپراهن عقلیه ظاهر و آشکار خواهیم نمود و چنان گمان نشود که مقصود ما اعتراض برین بیا چوها یعنی خلبوسهای پهلوان بنه هندوسنان خواهد بود حاشا زیرا انکه اینها را حقی و نصیبی از علم و دانش و معرفت نیست بلکه بهرهائی هم از انسانیت ندارند و البته اینگونه اشخاص نه قابل سؤالند و نه قابل جواب و نه قابل خطاب و اگر قابلیتی هم در انها بوده باشد اینست که اگر کسی بخواهد تیاتر و یا تماشای کت پتلی امم متمدنه بعمل آورد در اثوقت بکار میایند بلکه غرض اصلی بیان واقع و کشف حقیقت و اظهار حق خواهد بود.

و اما الان میخواهم فقط مفاسدیکه از گروه مادیین یعنی نیچریها در عالم مدنیت واقع شده است و مضاریکه از تعلیمات ایشان بشه هیت اجتماعی رسیده بیان کنم و فضیلت و مزایا

و منافع ادیان را خصوصا دیانت اسلامی را
توضیح و تبیین نمایم

پس می گویم مادیین یعنی نیچرینها در
اجبال و امم باشندال متعدده و بصور منوعه
و بهیشت کونا کون و باسامی مختلفه ظهور و بروز
نموده اند گاهی خود را باسم حکیم ظاهر ساخته
اند و زمانی به پیرایه رافع ظلم و دافع جور
جلوه کرده اند و وقتی بلباس عالم الاسرار و
کاشف الرمور و الحقایق و صاحب علم باطن قدم
در میدان نهاده اند و هنگامی ادعا برده اند
که مقصود ما رفع خرافات و تنویر عقول امم
اسب و ایامی بصورت مح فقر و حامی ضعفا
و خیر حواء بیچارگان بر آمده اند و ساعتی از
برای اجرای مقاصد فاسده خود دعوی نبوت
نموده اند نه چون سایر انبیاء کذبه و گاه گاهی
هم خود را مؤدب و مهذب و خیر خواه
امت نامیده اند ولکن در هر جیل که یافت شدند
و در هر قوم که پیدا شدند و درهر امت که ظاهر
شدند و بهر لباس و بهر اسم که بر آمدند بسبب
میادی فاسده و اصول باطله و تعلیمات مضره و
آراء مہلکه و اقوال ممیته خود موجب زوال
آن جیل و باعث اضمحلال آنقوم و علت فناء آن
امت گردیدند و هیئت اجتماعی آن امم را اعدام

۱ اجبال جمیع جیل یعنی طوایف

نموده احاد آنها را متفرق کردند
زیرا آنکه انسان ظلوم جهول و این مخلوق
بر حرص خون خوار را بسبب ادیان در صدر
اول عقاید و خصائلی چند حاصل شده بود که
امم و قبائل آن عقاید و خصائل را بطور ارث
از آباء و اجداد خود فرا گرفته بد آنها تعدیل
اخلاق خویش را می نمودند و از شر و فساد
که بر هم زننده هیئت اجتماعی است اجتناب
می کردند و از نتایج آنها عقول خویشان را
بمعاری که سبب سعادت و اساس مدنیت است
منور می ساختند و بدین جهت آنها را نوعی قوام
و ثبات حاصل میشد و این طایفه نیچریه در هر
امتی که ظهور میکرد در ابطال آن عقاید و
افساد انحصال میکرد و از آن خلل در ارکان
هیئت اجتماعی آن امت رام یافته روی به تلاشی
می نهاد تا آنکه بالمره مضحل گردد و چنانکه
اکنون هم ره سیر همین طریقه فاسده میباشند
بیان این بنهجی واضح این است که انسانها
را از دیر زمان بسبب ادیان سه اعتقاد و سه
خصلت حاصل شده است که هر یک از آنها
رکنیست دین از برای قوام ملل و پایداری
هیئت اجتماعی و اساسیست محکم در مدنیت و
ترقیات امم و قبائل و موجیست فعال از برای
دفع شر و فساد که بر باد دهنده شعوب است

نحستین آن عقاید ثلثه جلیله اعتقاد است
بر اینکه فرشته دایست زمینی و اوست اشرف
مخلوقات دومی یقین است بدینکه امت او اشرف
امم است و بغیر از امت او همه بر باطل و بر
ضلالت و سیمی جزا است بدینکه انسان درین
عالم آمده است از برای اسنحصال کمالات
لائقه که بدانها مستقل گردد بعالمی افضل و
اعلی و اوسع و اتم ازین عالم تنک و تماریک
که فی الحقیقه اتم بیت الاحران را شایان است
و غفلت نباید ورزید از تاثیرات عظیمه
این عقاید ثلثه در هیئت اجتماعیه و منافع جلیله
آنها در مدنیت و فوائد کبیره هر یکی در
انظامات و روابط امم و نمرات جمیله هر واحدی
از آنها در بقاء نوع انسانی و زیست افراد آن
با یکدیگر بطریق مسالمت و موادعت (۱) و نتائج
حسنه هر فردی از آنها در نرفیات مثل درکمالات
عقلیه و نفسیه

بجهت آنکه هر اعتقاد را با لبداهه خواص
و لوازمیست که مستحیل است انفکاک آنها از و
و یکی از لوازم اعتقاد انسان بر اینک نوع
او اشرف مخلوقات است ایست که و قرا استنکاف
و استکبار خواهد کرد از خصلتهای بیمیه و تنفر
خواهد نمود از صفات حیوانیه و هیچ ربیبی (۲)

نیست که هر قدر این اعتقاد محکم بر گردد آن
استنکاف اشتداد خواهد پذیرفت و هر قدر آن
استنکاف قوت گیرد ترقی آن^۱ انسان در عالم
عقلی زیاده خواهد شد و بمقدار ترقی در عالم
عقلی صعود و عروج اوست در مدارج مدائن
تا آنکه یکی از ارباب مدینه فاضله شده زیست
او با برادران خود که بدین رایه رسیده اند بر
اساس محبت و حکمت و عدالت نهاده شود و
این غایت مراد حکماست و نهایت سعادت انسانیت
در دنیا پس این اعتقاد بزرگترین رادعیست^۲ انسان
را از این که در جهات خون خران و
حشی و گاوان دشمنی و زیست کند درین عالم چون
بهائم بیابانهایش نماید و راضی گردد بزندگانی اعام
و چهره یایان که قدرت بر دفع مصادر و الام و
اسقام ندارد و طرق حفظ حیات خود را چنانکه
باید نداند و همه عمر را بوحشت و دهشت و
خوف گذراند و سترك^۳ برین زاجر ایست^۴ افراد
انسانیه را از اینکه یکی دیگری را چون
اسود کاسره^۵ و ذئاب صاریه^۶ و کلاب عقوره^۷
پاره پاره نماید و عظیم ترین مانعیست از مشابهت
و مماثلت حیوانات در صفات خسیسه دنیه و

[۱] مانع (۲) بزرگ (۳) مانع [۴] شیران

شکسته (۵) گرگان درنده (۶) سگان

گیرنده

نیکو ترین سائقیت ۱ بسوی حرکات فکریه
 و استعمال قوای عقلیه و موثر ترین سببیت
 ار برای تهذیب نفوس از و نسر، رذائل
 غور کن اگر قومی و قبیله ایرا این گونه اعتقاد
 باشد بلکه بالضاد احاد آن را چنانچه عقیده
 باشد که اسان میل سائر حیوانات بلکه بست تر
 از انهاست چه فدر دنیا ۲ و رذائل از انها
 سر خواهد زد و چه شرارتها از ایشان بظهور
 خواهد پیوست و نفوس انها چه فدر بست و دنی
 خواهد شد و عقول ایشانرا چگونه و قفه حاصل
 شده از حرکت فکریه باز خواهد ماند

و یکی از خواص یقین برینکه امت او
 افضل امم است و بغیر ان همه بر باطل اند اینست
 که لا محاله صاحب این عقیده در صدد مبارات ۳
 و مجارات و همسری سائر امم خواهد بز آمد و
 در میدان فضائل با انها مسابقت خواهد نمود
 بلکه در جمیع مزایای انانیت چه مزایای عقلیه
 بوده باشد و چه مزایای نفسیه و چه مزایای در
 معیشت برتری و فوقیت بر سائر اقوام را طلب
 خواهد کرد و هرگز بالخطاط و خست و دنائت
 و فرومایگی خود و امت خویش راضی نخواهد
 شد و هیچ شرف و عزت و برومندی و سعادت
 و رفاهتی را از برای قوم بیگانه نمی خواهد

دید مکر آنکه اعلی و افضل از انرا بجهت قوم خود خواهد خواست چون که بسبب این اعتقاد خود را و قوم خویش را احق و الیق و سزاوارتر میداند بجمیع اموری که در عالم انسانیت و مزیت و شرف شمرده میشود و اگر از قواصر خارجیه قوم او را انحطاطی در یکی از مزایا و فضائل انسانیت دست داده باشد هرگز قلب او را راحت و آرام حاصل نمی شود بلکه همیشه تا عمر دارد در علاج آن خواهد کوشید پس این عقیده فاضل ترین سبب است از برای تسابق امم در مدنیت و بزرگترین علت است بجهت طلب علوم و معارف و صنایع و محکم ترین موجب است از برای سعی امم در استحصال دواعی علو کلمه و بواعث شرف

تدبر ما اگر ملتی از ملل را این یقین نباشد چه قدر بطوء حاصل خواهد شد در حرکت احاد آن بسوی فضائل و چه قدر فتور در همت آن ها پیدا خواهد گردید و چه اندازه فرومایگی و باچارگی آن امت را فرا خواهد گرفت و چگونه در عبودیت و ذل و خواری خواهد ماند خصوصاً اگر خود را پستتر از سایر ملل بداند چون قوم دهر و مانک

و یکی از مقتضیات جزم بدینکه انسان

درین عالم آمده است از برای امتحان
 کمالات تا آنکه منتقل گردد بعالمی اوسم
 و اعلی اینست که چون این اعتقاد کسی
 را دست دهد بر نهج ضرورت و لزوم صاحب
 آرت عقیده هر وقتی سعی خواهد نمود در
 تزیین و تنویر عقل خود بمعارف حقه و علوم
 صدقه و خرد خویش را عاطل نخواهد گذاشت
 و آنچه در وودیعہ گذاشته شده باشد از قوای
 فله و مشاعر عالیہ و خواص جلیله همه را باجتهاد
 تمام از کمون بعالم بروز برآورده بر منصب
 شهود جلوه خواهد داد و در جمیع ازمنہ حیات
 خود از برای تہذیب نفس خویشان از صفات
 رذیله کوشش خواهد نمود و در تعدیل و
 تقویم ملکات ان کوتاہی نخواهد ورزید و
 علی الدوام اجتهاد خواهد کرد کہ اموال را
 از طریق لایق و سزاوار بدست آورد نہ از
 مسالک دروغگوئی و حیلہ بازی و خیانت و
 خدعه کاری و رشوت خواری و تملق کلبی و
 بدان راہیکہ لایق و زینندہ است صرف نماید
 نہ بر باطل بس این عقیدہ بہترین داعی است
 بسوی مدنیتی کہ اساس آن بر معارف حقه
 و اخلاق مہذبہ میباشد و نیکوترین مقتضی است
 از برای قوام ہیئت اجتماعیہ کہ عماد آن
 معرفت ہر شخص است حقوق خود را و سلوک

اوست بر صراط مستقیم عدالت و قوی ترین
 باعث است بجهت روابط * اممی که بناء آنها
 در مراعات حدود معاملات است از روی راستی
 و صداقت و گزیده ترین سببست از برای مسألت
 و مواعدت اصناف انسانها بجهت آنکه مسألت
 ثمره محبت و عدالت است و محبت و عدالت نتیجه
 سجا یا ۱ و اخلاق پسندیده میباشد و اوست آن
 یگانه عقیده که اسانها را از جمیع شرور باز
 میدارد و از وادیهای شقا و بدبختی آنها
 را نجات داده در مدینه فاضله بر عرش سعادت
 بنشاند

تصور کن اگر امتی را این عقیده باشد
 چه قدر شقاق و نفاق و دروغگوئی و حيله بازی
 و رشوت خواری در میانه آن امت شیوع خواهد
 گرفت و چه اندازه حرص و آز و غدر و
 اغتيال ۲ و ابطال حقوق و مجادله و مقاتله شهرت خواهد
 پذیرفت و چه مقدار تهاون ۳ در استحصال معارف
 دست خواهد داد و اما آن خصال نلثه که
 بسبب ادیان از دیر زمان در امم و شعوب
 حاصل شده است یکی از آنها خصله حیاست
 و آن انفعال نفس است از ایتان ۴ فعلیکه موجب
 تقبیح و تشنیم بوده باشد و تأثیر اوست احترام از تابش ۵

۱ فطرت ۲ بخدمه کشتن یا شر راه انداختن ۳

سستی ۴ آلودن ۵ بلباسی درآمدن

بحالتیکه در عالم انعامی نقض شرده میشود و باید دانست که تاثیر این خصلت در انتظام هیئت اجتماعیه و کشج ۱ نفوس از ارتکاب افعال شنیعه و اعمان قبیحه از صد ها قانون و هزار ها محاسب و هزار ها بلیس بیشتر است زیرا آنکه چون جفا نباشد و نفس در دائره رذالت و سفلگی قدم نهد کدام حد و کدام جزاء ان را منع تواند کرد از افعالی که موجب فساد هیئت اجتماعیه است سوای قتل و این هم نشاید که چون ملین جزاء هر عمل قبیحی قتل قرار داده شود و این صفت ملازم شرف نفس است و انعام یکى از دیکى نشاید و شرف نفس مدار نظام سلسله معاملات است و اساس درستی پیمانها و استواری عهود است و مایه اعتبار انسان است در قول و عمل و این شبهه ۲ عین شیمه نخوت و غیرت است که بسبب اختلاف حیثیات بدو اسم نامیده شده است و نخوت و غیرت موجب حقیقی ترفیات امم و شعوب و قبائل است در علوم و معارف و جاه و شوکت و عظمت و غنی و ثروت و اگر امتی را غیرت و نخوت نبوده باشد هیچ وقت از برای آن ترقی حاصل نخواهد شد بلکه همشه در حسرت و دنائت و ذل و مسکنت و عبودیت خواهد ماند

۱ منع و پاك کردن ۲ صفت و خلق

و این ملکه یعنی ملکه حیا رشته ائتلافات و اجتماعات و معاشرت انسانیت است و چون که ائتلاف در میان جمعی صورت نگیرد مگر بحفظ حدود و حفظ حدود هر گز حاصل نشود مگر بدین ملکه شریفه و این سجه ۱ است که انسان را باداب حسنه مزین میسازد و از افعال شنیعه حیوانات دور مینماید و بتعدیل و تقویم حرکات و سکونات دعوت میکند و بدو انسان از سائر حیوانات امتیاز یافتن را از دایره بهیمنیت ۲ بیرون مینهد و این آن یگانه خلقیست که حث ۳ بر همسری ارباب فضائل میکند و از نقایص منع مینماید و نمی گذارد انسان ها را که بجهل و نادانی و دنائت و سفلگی راضی شوند و این همان خله ۴ است که تحقیق و پایداری امانت و صداقت بدون او ممکن نشود و این نخستین و صمیمی که معلم و مربی و ناصح بدستیاری آن بیگوارم اخلاق و فضائل صوریه و معنویه و عرف ظاهری و باطنی دعوت می کند ایا ملاحظه نمی کنی هر گاه استاد خواهد که شاگرد خود را بفضیلتی بخواند او را مخاطب ساخته میگوید شرم و حیا نمی کنی از این که قرین تو در فضیلت از تو پیشی گرفته است و اگر این خصلت نمیشد نه توبیخ را اثری

۱ صفت ۲ حیوانی ۳ برانگیختن ۴ دوست

بود و نه تشنیم اثری و نه دعوت را فایده‌ئی پس معلوم شد که این سنجیه اصل همه خوبی‌ها و اساس همه فضائل و موجب همه ترقیات بوده است و می‌باشد فکر کن اگر این صفت در قومی نباشد چه قدر خیانت و دروغگوئی در میان احاد آن فاش خواهد شد و چه اندازه افعال رذیله‌ه شنیعه و اعمال بشعه ا قبیحه‌هرا از آن‌ها سر خواهد زد و چه مقدار سفلگی و ذنبت و نذالت و شر است ۳ احلاق ایشان را فرا خواهد گرفت و چگونه حیوانیت و بهیمیت بر آنها غلبه خواهد کرد

دومی امانت است و معلوم است هر شخصی را که بقاء نوع انسانی و زیست آن در این عالم موقوف بر معاملات و مبادله اعمال است و روح و جان معاملات و مبادله اعمال امانت است و چون امانت در میانه نباشد معاملات از هم گسیخته و رشته مبادله اعمال بریده خواهد گردید و در وقتیکه نظام معاملات یاره یاره شود هرگز انسان را درین جهان بقاء و زیست ممکن نباشد و نیز رفاهیت و آسایش امم و شعوب و انتظام معیشت آنها صورت وقوع نمی پذیرد مگر بیک نوعی از انواع حکومت‌ها چه حکومت جمهوریّه بوده باشد و چه حکومت مشروطه

۱ دوزشت ۲ فرومایگی ۳ تندى

و چه حکومت مطلقه و حکومت بجمیع انواعش
مشکل و متحقق نمیگردد و پایدار نمی شود
مگر بجماعتی که بصفت حراس ۱ متصف شده در
حدود بلاد منع تعدیات اجانب را نمایند و در
داخل مملکت در قلم و قمع قتالین و قدکین ۲ و
قطع طریق و سراق ۳ کوشند و بگروهی که به
شریعت دانا بوده باشند و قوانین و نظامات دول
و امم را بدانند و بر منصف حکم و قضا از
برای فصل دعاوی حقوقیه و خیابیه نشسته رفع
خصومات را نمایند و اشخاصیکه ضرائب و
جبایات ۴ را بر وفق قانون حکومت از عموم اهالی
جمع نموده در خزانه حکومت که فی الحقیقه خزینه
عموم رعایا است حفظ نمایند و بکسانیکه آن
اموال مدخره ۵ را بر سبیل اقتصاد در منافع
عمومیه اهالی چون بناء مدارس و مکاتب و
انشاء قناطر ۶ و طرق و بنیاد دارالشفاه صرف
کنند و معاشات مستخدمین ملت را چه حراس
بوده باشند و چه قضات و چه غیر آنها چنانچه
مقرر است برسانند و ادا کردن این جماعتهای
چهار گانه که ارکان اربعه حکومتها میباشند
خدمتهای خود را بنوعی که افساد بر اساس
حکومت راه نیابد موقوف است بر خصلت امانت
۱ نگهبانان ۲ خونریزان ۳ دزدان ۴ مالیات
۵ ذخیره شده ۶ پلی ها

و اگر امانت در آنها نباشد راحت و امنیت از
جمع آحاد رعیت منسلب گردیده حقوقها بالتام
باطل خواهد شد و قتل و نهب فاش خواهد
گردید و راههای تجارت بسته و ابواب
فقر و فاقه بر روی اهالی گشود، و خزانه حکومت
حالی و طریق نجات پرو بسته خواهد شد و البته
هر قومیکه بدین گونه حکومت خائنه غیر امینه
اداره شود یا بالمره مضمحل و یا بدست اجانب
اسیر افتاده مرارت عبودیت را که بدتر است
از مرارت اضمحلال و زوال خواهد چشید و
و همچنین ظاهر است که سلطه قومی بر سائر اقوام
و نفوذ کلمه آن هرگز صورت وقوع نخواهد
پذیرفت مگر آنکه آحاد آن قوم با یکدیگر
چنان متحد و ملتزم گردیده باشند که بمنزله شخص
واحد شمرده شوند و این گونه اتحاد بدون وصف
امانت از جمله محالاتست پس هویدا گردید که
خصلت امانت قوام بقاء انسان و مقوم اساس
حکومت است و راحت و امنیت بدون او
حاصل نشود و سلطه و عظمت و علو کلمه اعم
بغیر او صورت نیندد و روح و جسد عدالت همین
سجیه است و بس تبصر نما اگر امتی را این صفت
نباشد چه مصائب و بلاها و آفات آحاد آن را
فرا خواهد گرفت و چسان فقر و فاقه و بیچارگی
ایشانرا احاطه خواهد کرد و عاقبت چگونه

مضمحل و نابود خواهد شد
 سیمی از آن اوصاف صداقت و
 راستی است پوشیده نماید که حاجات انسانی
 بسیار و ضرورات معیشت آن بیشمار است و
 اشیائی که بدانها دفع حاجت های خود
 را می نماید و چیزهایی که بواسطه آنها
 ضرورات خویش را دفع میسازد هر یکی در
 جهتی در زیر برده خفا خزیده و هر واحدی
 در ناحیه در پس حجاب مشغول انزوا گردیده
 و با بدامن بی نام و شانی کشیده است و
 همچنین مخفی نباشد که هزارها مصائب و
 هزارها بلاها و هزارها ررایا و هزارها آفات
 در هر زاویتی از زوایای عالم کمین گرفته و
 نیر جان گاه بقصد هلاک انسان در کمان
 ادوار و حرکات زمانه نهاده است و انسان را
 باغات این حواس حمسه ضعیفه خود هر کز
 میسر نشود که بر جمیع موارد و منافع مطلع
 گشته دفاع ضرورات خویش را نماید و با آنکه
 بر کمین گاههای بلاها آگاهی یافته درصیانت
 وجود خویش تن کوشد

لذا هر انسانی از برای جلب منافع
 و دفع مضار محتاجست باستعانت از مشاعر سائر
 مشارکین در نوع و طلب هدایت نمودن از
 آن هلم تا آنکه بسبب رهبری و دلالت ایشان

بقدر امکان از بعضی گزند ها رسد. مقداری از لوازم معیشت خویش را بدست آورد و این استعانت هر گز مفید نخواهد افتاد مگر آنرا که دارای صفت صداقت است زیرا آن که کاذب فریب را بعید و بعید را فریب و انفع را بافع را بصورت مضر و مضر را بصورت نافع جلوه خواهد داد پس صفت صداقت رکن دین بایداری نوع انسانیت و حیل مدین هیت اجتماعی شعوبست و هیچ اجتماعی بدون آن صورت نگیرد چه اجتماع منزلی بود، باشد و چه اجتماع مدنی خوش کن اگر گروهی را صداقت نباشد حق در شقا و بد بختی ایشانرا دست خواهد داد و حکومته سلسله انظام آن ها گسیخته خواهد شد و جهان مدرستانی مبتدی خواهند گردید

و این منکران الوهیت یعنی بیچریها در هر زمان که پیدا شدند و در هر امت که ظهور نمودند مقصود اصلی و مراد حقیقی ایشان این بود که بواسطه مبادی فاسده و اصول باطله خود آن قصر مقدس الشکلی سعادت ایسانی را که عبارت از آن عقائد نله شریفه و آن خصائل حلیه سه گانه بوده باشد از بیخ بر اندازند و درهای شقاوت و بد بختی را بروی این بیچاره انسان بگشایند و از عرش مدیثش فروم آورده

بر خاک مذلت و حقنیت و حیوانیتش بسامد زیرا
 که بناء تعلیمات خود را اولا برین نهادند که
 جمیع ادیان باطل و از جمله واهیات و جعلیات
 انسانهاست پس نشاید ملتی را بواسطه دین و
 کیش از برای خویش شرافت و حقیقی بر
 سائر ملل ابدات کند پس از این تعلیم فاسد که
 موجب فنور هم و سبب بطاء در حرکات انسانیست
 بسوی معالی حاکم که بش گذارش رفت
 و گفتند که انسان چون دیگر حیوانات است و
 او را مزینتی بر بهائم نیست بلکه خلقة و
 فطره از غالب آنها خفیس تر و ست تر میشود
 و بدین قول در های حیوانیت را بروی انسان
 ها کدودید و ارتکاب افعال بیجه و اعمال بعه
 را بر مردمان سهل و آسان کردند و عیب
 درندگی و افراس [۱] را بر داشتند و سپس
 این بیان کردند که بفر از این حیات زندگانی
 دیگری نیست و انسان خون نباتیست که در
 ربیع بروید و در تابستان خشک شده بخاک عود
 کند و سعید آن شخص است که بدین دار دنیا
 ملاذ (۲) و مشتهیات بهیمه او را دست یاب گردد و
 بسبب این رای باطل بازار غدر و خیانت و
 تزویر و اختلاس (۳) رواج دادند و انسانها
 را بر ذائل و خائث دعوت نمودند و عقلها را از

سیر بسوی کمالات و کشف حقایق باز داشتند و چون این طاعون ها و وبا های عالم انسانی یعنی نیچریها دیدند که این تعلیمات فاسده در نفوس ارباب حیا مؤثر نخواهد افتاد و هرگز خداوندان شرم را در دایره حیوانیت نخواهند گذاشت و بااحت و اشتراك در ماء كل و مكح راضی نخواهند شد از این جهت درازاله حیا کوشیدن گرفتند و گفته اند که صفت حیا از ضعف و نقص نفس است و اگر نفسی قوی و کامل بوده باشد هرگز او را شرم و حیا از هیچگونه عملی حاصل نخواهد شد پس اول واجب بر انسان آنست که درازاله این صفت بکوشد تا آنکه بکمال نفسی فائز گردد و بدین وسیله عقبات و موانع طریق حیوانیت را بر داشتند و سلوک سبیل بهیمیت را که عبارت از اشتراك و اباحت بوده باشد بر نفوس آسان کردند پوشیده نماند که موجب امانت و صداقت حقیقه دو امر است یکی اعتقاد بروز باز پسین و دیگری ملکه حیا و ظاهر گردید که از جمله ارکان تعلیمات این گروه نیچریها رفع آن اعتقاد و ازاله آن ملکه است پس تاثیر تعلیمات ایشان در اشاعه خیانت و کذب بیشتر است از تاثیر قول کسیکه بنفس خیانت و کذب دعوت میکند زیرا آنکه چون موجب امانت و صداقت یعنی

آن اعتقاد شریف و آن صفت جلیله در نفس
بوده باشد هر وقت نوعی مقاومت با قول داعی ۱
بخیانت و کذب خواهد گرد اگر چه مقاومت
با ضعف باشد و از این جهت در تأثیر قول او
اندکی ضعف حاصل شده گاه گاهی صاحب آن
عقیده و دارای آن صفت از خیانت و کذب
اجتناب خواهد نمود بخلاف آنکه اصل موجب
از لوح نفس سرده گردد چونکه در این
هنگام هیچ باع و داعی از برای اجتناب باقی
نخواهد ماند

علاوه برین چون این گروه بناء مذهب
خود را بر اباحت و اشترک گذاشته اند و
جیم مشتهیات را حق مشاع ندانسته اند و اختصاص و
امتیاز را اعتصاب انگاشته اند چنانکه ذکر خواهد شد
دیگر محلی و جائی از برای نسبت خیانت باقی
نخواهد ماند بجهت آنکه اگر شخصی از برای
استحصان حق مشاع خود حیله را اختیار کند
آن خیانت نخواهد بود و همچنین اگر دروغی را وسیله
سازد قبیح شمرده نمیشود

پس معلوم شد که تعلیمات این گروه
موجب همه خیانت ها و دروغ ها است و سبب
همه شرور و رذائل و دنیاها (۲) و خباثت
است

و لا محاله اگر این گونه امور در
 امنی و ش گردد مضمحل و نا بود خواهد گردید
 و از آن حه کفتم بجوبی ظاهر شد که این
 طایفه حکوم سب هلاک و دمار [۱] امم و فئائل
 و شعوب میکردیدند و ایلان می خواهم بگویم که
 این گروه بزرگترین دشمنان انسان بوده و
 هستند و برعم (۲) اصلاح که درخیله مالیحولای
 ایشان مرسم شده است میخواستند و اکنون
 هم براند که آتش فساد افر و خته حانمان
 این نوع بیخاره را سوخته اسم او را از اوج
 وجود بر اندازید چون که هر کسی را هویداست
 که بقاء افراد انسان در این جهان از روی
 ضرورت موقوف است بر صیام و حرف چندی
 که در شرف و حست و سهولت و دشواری
 متفاوت میباشد و غایت بغیه (۳) و نهایت
 مقصود این جماعت این است که همه انسان ها
 در جمیع منشیات و ملاذ مشرک شده اختصاص
 و امتیاز از میانه برداشته خود و هیچکس را
 افرونی و بر بری در هیچ چیز بر دیگری نباشد
 و همگی در نهایت تساوی با هم بسر برند
 و چون چنین شود البته هر شخصی از ارتکاب
 اعمال شاقه خسیسه سر باز زده امر معیشت
 مختل و دولاب [۴] معاملات و مبادله د و ر

۱ تباہ شدن ۲ بگمان ۳ مقصود ۴ چرخ

اعمال از حرکت بار خواهد ایستد و عامه‌الامر
این نوع ضعیف روی بوادهی هلاک آورد و
کلیه زائل خواهد شد بلی نتیجه اصلاح ارباب
ما بخواهنا بیش ازین نخواهد بود و اگر
فرض محال کنیم که تعیش انسان بدین ضریقه
شنیعه ممکن باشد

باید دانست که بلا شک جمیع محاسن و
زیشها و نجمات او بر باد فنا رفته همه کمالات
ظاهره و باطنیه و ترفیات صوره و معنویه و
علوم و معارف و صوابش نیست و نابود خواهد
گردید و کرسی مجدد سرفش سر دگون کسبه
در باد، وحشیت خون صائر حیوانات هزار
الام و اسقام در غایت خوف و بیم بسر خواهد
پرد بجهت آن که علت حقیقه مزایای انسان
حب اختصاص و امتیاز است و خون اختصاص و
امتیاز برداشته شود نفسها از حرکت بسوی
معالی باز ایستاده و عقلها در اکتناه حقایق
اشیاء و استکشاف دقائق امور تهاون ورزیده
انسانها چون بهائم دشتی دراین جهان
زندگانی خواهند کرد اگر ممکن باشد و لکن
میهات میهات

معلوم باد که نیچه‌ها طرق چندی را
از برای نشر تعلیمات مفسدانه خویشان اختیار
کردند چنانکه در وقت امنیت و بیخونی همه مبادی

و مقاصد خود را بغایت تصریح و نهایت بیان
بعالم آشکارا نمودند و در زمان بیم و خوف
تدریجاً واجب شمرده طریق اشاره و کتابة و
رمز را بقم تدلیس پیمودند

و گاهی بیکبار در هدم (۱)
ارکان سته آن قصر نیک بخنی انسان
کوشیدند

و هنگامی بر حسب مقتضای حال
بعضی از ان ارکان را محط ۲ نظر تعلیمات
باطنه قرار داده در ویرانی آن جد بلیغ خود
را بکار بردند

و وقتی بموجب ضرورت بنفی ملزومات
و لوازمیکه نفی آنها مستلزم نفی ان ارکان میشود
پرداختند و زمانی بانکار صانع و ابصار عقاد و اب و عقاب
اکفا کردند چون دانستند که زوال این دو و اعتقاد
لا محاله منتج جمیع مقاصد مغیره ایشان خواهد گردید
و ابانی [۳] از ذکر مادی دم در کشیده و بتزویق
(۴) و تزئین و تحسین اصل مقصد که اباحت و
اشترک همه در همه باشد اشتغال ورزید و گاه
گاهی هم بجهت دفع معارضین اصول فاسده
خود راه اغنیال ۵ یش گرفته خون هزار ها
بیگناهان را بدسیمه ها و حیلها ریختند

۱ حرای ۲ منزل و در اینجا بطور مجاز استعمال
شده ۳ وقتی ۴ زینت کردن ۵ فتنه انگیزتن

بالجمله چون تعلیمات ایشان در امتی
از امم ظاهر میشد جماعتی از ارباب نفوس
شریره را ، که غایت مقصودشان استحصال
شهوات بهیمیه بود چه از راه حق و چه از
راه باطل ، آن تعلیمات پسند افتاده بدون ملاحظه
نتایج و عواقب بدان آراء فاسده خورسند و
دلساد گردیده در ترویج و اساعه آنها کوششها
می نمودند و جماعتی دیگر اگر چه بدان
اقوال نمیکرویدند و اعتقاد نمیکردند مم ذلك
از مضار و مفاسد آنها محفوظ و مصون نمانده
در ارکان عقائد نافعه و اساس صفات مفیده آنها
هم خلل و فساد و تباهی راه مییافت بجهت
آنکه غالب مردم در عقاید و اخلاق خویشتن
ره سیر تقلید و عادت میباشند و از برای ترعزع
(۱) ارکان تقلید و عادت ادنی شبهه و
افل تشکیکی کافیهست لهذا فساد اخلاق عموم
افراد آن امت را فرا گرفته کذب و غدر و حيله
بازی و خیانت در آنها شایع میگردد و
پرده حیا پر داسنه شده افعال ناشسته بمقام
انسانی جهرا [۲] از ایشان بظهور می پیوست
و چون بسبب آن تعلیمات فاسده هر یکی را
چنان گمان می شد که بغیر ارباب حیات حیات
دیگری نیست وصف اکثشت برو غلبه میگردد

و وصف اکیستی عاوتست از محبت ذات بدرجه نیکه
اگر منفعت حزیه صاحب آن صفت بر مستوجب
و ضرر کل عالم گردد دست از آن منفعت دارد
بضرر همه جهانیان رضا در دهد و این صفت
شخصیه خود را بر منافع عامه مقدم نموده امت
و قوم خویش را بابخس (۱) ایمان بفروشد
بالک، رفته رفته بجهت این حیات دنییه حمایت و
خوف رو مسئولی کسبه از برای زندگی
خویش بندالت و سفلگی و عبودیت و خواری اسی
و خورسند شود

و در وقتی که احوال احاد امت بدین
پایه میرسد ریشه اختیام ۲ و ائتلاف گسیخته و
وحدت جنسیت منعدم گشته و دود حافظه و علت
مبقیه زایل گردیده عرش مجد و عمر و شرف آن
سرنگون میگشت

این است تفصیل آن امیکه بعد از عز
و شرف بواسطه تعلیمات نبحریها یعنی مادیین بدل
و مسکنت مزلّا شد

و این است شرح طرق تعلیمات مادیین
یعنی نبحریها

گرک یعنی یونانیها فومی بودند قلیل العدد
و بواسطه آن عقاید حلیه بله خصوصاً اعتقاد
بدینیکه قوم ایشان اشرف از جمیع امم عالمست

۱ نازاثرین قیّمها ۲ خو گرفتن

و بجهت آن صفات شریف سه کاه و بزم
 صفت غار و نمکی که عین حیا و با آنکه او را
 نتیجه اوست بعد از رواج باران علوم و معارف
 عالیهای دراز در مقابل سلطنت قاریه که از
 نواحی گاهنر ، ضواحی ۱ اسبابول ممد بود
 استادگی کردید و از خوف ذل و بدکی که شرف
 را ساید و خداوند غار و نیک از ان ابا نماید ای مردانگی
 فشر دند تا آید ، آخر الامر آن سلطنت عظیمه
 واریه را زل و زل کرده دست بطاول
 پدید و سنان دراز نمودند و صفت امات در آنها
 بدرجه رسیده بود که ملک را بر خیانت ترجیح
 میدادند چنانکه موسسور کایس در ویدیکه
 ارمکزر کس او را امر کرد که عساکر فارس
 را گرفته متوجه فیج یوتان کردند زهر خورده
 خود را کشت و راسی نمود که نامت و قوم
 خود خیانت نماید تا وجود اییکه یونانیان او
 را بعد از خدمت نمایان و غلبه بر فارس نفی کرده
 بودند و او ناحار شد بدو پناه برده بود بناریخ
 یونان رجوع شود

و خون اپیکور [ایپور] با نور لیسیم و
 اپیکورینها (یعنی ایپورینها) در یونان باسم
 حکیم ظاهر شدند و ایشان پس از انکار
 الوهیت که اس اساس همه فسادها و مایه همه شرور

و خرابیهاست چنانکه فیما بعد بیان خواهد شد
گفتند که انسان بسبب خود پستی و عجب و
غرور چنین گمان میکند که عالم بسمای او
وجود ناقص او خلق شده است و او اشرف همه
مخلوقات و علت غائیة جمیع مکونات است بواسطه
حرص و طمع و خویشن خواهی بلکه بواسطه جنون
که بر او مستولی شده است چنین اندیشه مینماید
که او را جهانیت نورانی و عالمی است جاودانی
که پس از رحلت از دار دنیا بدان عالم
مقدس منتقل شده بی شایه عیب و نقص بکمال
سعادت فائز خواهد کردیم لهذا خود را بر
خلاف نیجر یعنی طبیعت نمود و سلاسل بسیاری
مقید ساخته و بمساق و کلفهای بیشماري مکلف
نموده در های لذایت طبیعی و حظوظ فطریه
را بروی خویشن بسته است و حال آنکه او
را در هیچ چیز از هیچ حیوانی فضیلت و مزیتی
نیست بلکه بحسب فطرت و طبیعت از همه
حیوانات ناقص تر و پست تر است و آن صنایع
او را دست یاب شده و بدانها فخر مینماید همه
بنهج تقلید از سایر حیوانات گرفته شده است
چنانکه نسج از ~~سبکوت~~ و یناء و عمارت از
نحل و انشاء ~~مخلوقات~~ از ~~مخلوقات~~ [۱] از زمله
بیضاء ۲ واد خار مؤنه از موسیقی و موسیقی

از بلبل و هکذا پس باید این انسان منور
 ۱۰. اند که حیات او چون حیات نباتات است و
 بغیر از این جهان او را جهان دیگری نیست
 و جز این زندگی دیگر نمی باشد پس
 بعثت خود را در مساق و اتعاب بیندازد و بار
 گران تکالیف را بیهوده بر دوش خویش نهد
 و خلاف نابور خود را از اصناف لذت و
 انواع حظوظ محروم نسازد بلکه بهر نوع که
 او را ممکن شود و بهر طور که میسر گردد
 نصیب خویش را از ملاذ این جهان بردارد
 و بافسانه‌های حلال و حرام و لایق و سزاوار
 و سایر امور جعلیه ایگه مردم خود را مقید
 ساخته اند گوش ندهد و دل نبندد و چون
 دیدند که تعلیمات ایشان با تمکن ~~در~~ حیات
 در نفوس بی فایده خولهد افتاد در ازالاه آن
 خصلت جلیله آغاز کرده گفتند که حیا و شرم
 از ضعف نفس است و هر انسان را لازم است
 که در ازالاه آن سعی نماید و قید عادات را
 بشکند تا آنکه قادر گردد بر ارتکاب جمیع
 افعالیکه مردم آنها را قبیح می‌شمارند و نفس او
 از آشکارا ساختن آن اعمال منائر و منفعل نشود
 و عاقبة الامر این ایقوریها برده شرم را دریده
 و آبروی انسانی را برده هر جا که مائده
 میدیدند خواه و ناخواه خود را بدو می‌رسانیدند

حتی در بسیاری از اوقات اصحاب موائد این حکمای نو بر آمده را سک خطاب کرده باستخوانها زده می‌راندند مع ذلک این سکهای انسان صورت مریدغ نمی شدند و المال مشاع بین الكل ندا کرده از هر طرف حمله می نمود

و این یکی از آن اسباب است که آنها مسرور شدند المیسی (۱) و تعلیمات فاسده این بیخبرنای بولان یعنی کابلیان چون بمرو زمان در نفوس و عقول بوناینها تاثیر کرد خرد ها روی ببلادت آورد و بازار علم و حکمت کساد شد و اخلاقها فسد گردید و شرف نفس ان قوم بذالت و اوم و امانت ایشان بخیات و حا و ساک آنها بوفاحت و سفلیگی و شجاعت آنها بجذانت و محبت جنس و وطن آنها به محبت شخصیه مبدل شد

و بالجمله جمیع ارکان سده قصر سعادت آنها و همه اساسهای انسانیت ایشان منهدم گردید و لهذا سلطنت و عزت ایشان برباد رفت بدست عروما یعنی جنس لاثبن اسیر افتادند

(۱) سبب این بسمیه مناعت این گروه و از دیوژن کلبی است چنانکه سابق شر حداد و دیوژن چون همیشه سگی همراه داشت کلبی خوانده میشد ۲ حماقت

و ساله‌ای دراز از شامت آن تعلیمات
فاسده در قید عبودیت بسر بردند بعد از اینکه
در يك جزه از زمامت درین عالم حاکم بر
معارض شمرده می شدند

فارس قومی بودند که در ن اصول .
سعادت بدرجه اعلی رسیده بودند و خویش
را چنان شریف میدانستند که کمان میگرداند
ارباب سعادت از امم اجنبیه آن امت است که
در حمایت آنها بوده و یا بقرب جوار ممالک
ایشان شرفیابی حاصل کرده باشد

و امانت و صداقت اول تعلیمات دنییه آن قوم بود حتی اگر محتاج میشدند اقدام بروام نمیکردند از خوف اینکه مبادا احرار شده دروغی از آنها سرزند و بسبب این عقید و خصائل عز و رفعت و بسطت ملک آنها بایهائی ارتقا کرده بود که بیان آن را سه نامهئی باید فرستیم ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵}

و اگر زمانی در سلطنت آنها فوری بهم
میرسید از تالیفات آن اصول صحیح در اندک
زمانی آن را بدارن نمود. باز بعزت اولی و
سلطه عظمای خود رجوع میکردند تا آنکه در

زمان غباد مزك نیچری یعنی طبیعی بلباس رافع
جور و دافع ظلم ظهور کرد

و بیک تعلیم خود جمیع آن اسامی نیک
بختی قوم قافس را کسده پیاد فنا داد زیرا
انده گفت آن قوانین و حدود و اداییکه اسامیها
وضع کرده اند همه موجب جور و همه سبب ظلم
و نامی بر باطل است

و شریعت مقدسه نیچر یعنی طبیعت تا
اکنون منسوخ شده در حیوانات و بهائم
مصون و محفوظ مانده است و کدام عقل و کدام
دانش بایه نیچر میبوسد و نیچر همه ماکولات و مشروبات
و منکوحات را در میانه جمیع اکالین و شاربین
حق مشاع قرار داده است پس چرا باید که
انسان بجهت جعلیات و همیه که آنها را قوانین و
آداب می نامد از مادر و دختر و خواهر
خود محروم مانده دیگران از آنها تمتع
بگیرند

و چه معنی دارد که شخصی اموال مشاع
را در تحت تصرف آورده دعوی ملکیت نماید
و یا آنکه زنی را بیجایه نکاح در آورده
سائرین را از آن منع کند و چه حقانیت است
در قانونیکه غاصبین اموال مشاع را اصحاب
حقوق می شمارد و آن بیچاره را که بجایه تمتع
از حق خود میگیرد غاصب و خائن مینامد

لهذا بر هر کس واجب است که غل ضالیهاته
فوانین و آداب و شرایم عقل ناقص انسانی را
از کردن بر آورده بمقتضای شریعت متدسه
نیچر حقوق خود را در اموال و رنان سهر
نوع که بتواند استحصال نماید و غصبین را
جبرا و قسرا از فعل نا شایسته غضب و جور باز
دارد و چون این تعلیمات باطله در قوم فارس
شیوع یافت حیا از میانه بر حامت و غدر و
خیانت فاش گردید و فسادات و سفلیکی شیوع
گرفت و صفات بهیمیه غلبه نمود و طبایر آنها
بالکلیه فسد شد

و انوشیروان اگر چه مزدك و بعضی
از یروان او را کشت و لکن قادر بر
قلم و قمع این تعلیمات فاسده نگردید و بدین
جهت این قوم نتوانستند که يك حمله عرب را
تحمل نمایند و حال آنکه قرین و همسر آنها
که عبارت از روم بود ه باشد قرون متعدده باعربها
در مجادله و محاربه بودند

مسلمانان امتی بودند که بواسطه دیانت
الهیة حق و بسبب شریعت سماوی، صدقه خود
انقدر عقاید جلیله و خصائل جلیله احاد آن امت
را حاصل شده بود و انقدر اساس آن ارکان
سته در آنها استوار گردیده بود که در يك
قرن یعنی صد سال از نتایج آن عقاید و سجایا

از جمال الهی تا سوره جین در تحت تصرف
در آوردند و دماغ اکاسره و فیاضه را
بخاک مذات مالیدند. با آنکه شرذمه قلبی
پیش نبودند و اخلاق فاضله آنها بدرجه رسیده
بود که بملاحظه آن اخلاق در اندک زمانی
فریب صد ملیون غیر مسلم را بکیش خویش جذب
نمودند. با وجود آنکه آنها را غیر کرده بودند
در جزیره زهیده ۱ و اسلام

و همین گونه غلبه و عز این امت شریفه
را بوذ تا آنکه در قرن چهارم پیچریها
یعنی طبیعین نام باطنیه و صاحب السر در
مصر آشکارا شدند و زبانه ۲ خود را در
جمع اطراف و اکناف بلاد مسلمانان خصوصاً
در ایران مدشر کردند

و چون این پیچریها اصحاب داطن دیدند
که نور شریعت محمدیه صلی الله علیه و آله و سلم
جمع مسلمانان را منور گردانیده و علمای دیانت
مصطفویه با کمال علم و سعه فضل و نهایت تیقظ
۳ در حراست این دین منین و صیانت عقاید
و اخلاق مسلمین می‌کوشند لهذا از برای نشر
آراء فاسده خود طریق تدلیس و تدریج را
پیش گرفتند و اساس تعلیم خویشان را برین
قرار دادند که اولاً تشکیک کنند مسلمانان را

۱ کم و مختصر ۲ مامورین زبینه ۳ بیداری

در عقاید خود و پس از تثبیت شك در قلوب
عهد و پیمان از ایشان بگیرند و سپس عهد و
پیمات ایشان را بنظر مرشد کامل خود
برسانند

و گفتند بر معلم این تعلیمات لازم
است که علی الدوام بارو ساء دین اسلام بنهج
تدلیس رفتار نماید و واجب است او را که
قادر بر تاسیس مطالب خود بوده باشد و چون
کسی را بدام مرشد کل می انداختند اول
چیزیکه او را تعلیم میکرد این بود که اعمال
ظاهریه از برای آن اشخاصی است که بحق
نرسیده اند و حق عبارت از مرشد و راهبر کامل
است و چون تو بحق رسیدی اکنون ترا
باید که خود را از این اعمال ظاهریه بدو
خلع نمائی

و بعد از زمانی او را میگفت که جمیع
تکالیف ظاهریه و باطنیه و همه اعتقادات و
قیود از برای ناقصین است که منزلت بیمارانند
و چون تو کامل گشتی لازم است که همه این
قیودات ظاهره و باطنه را از خود سلخ کرده
قدم در دایره واسعه اباحت نهی چه حلال و چه
حرام و چه امانت و چه خیانت و چه صدق و چه
کذب و چه فضائل و چه رذائل و پس از
تثبیت اباحت در نفوس تا بمین خود بجهت آنکار *

الوهیت و اثبات مذهب نیچری دسیسه دیگر بکار
برده میگفت اگر خدا موجود باشد بموجودات
شبییه خواهد شد اگر معدوم باشد معادلات
خواهد گردید و خدا متزدد است از هر گونه
شبییه پس خدا نه موجود است و نه معدوم
یعنی باسم اقرار کن و مسمی را انکار نما
و مدت زمانی این گمراهی اهل باطن
بطریق خفیه بواسطه این تعلیمات در فساد
اخلاق مسلمانان می‌پراشید تا آنکه علمای دین و سایر رؤسا
مسلمین بر این امر مطلع شده در صدد معارضه
بر آمدند و چون آنها کثرت معارضین را
دیدند از برای نشر آراء اضله خود خون
هزارها از علماء و صلحاء و امراء امت محمدیه را
اغتیالا ریختند

و بعضی از آنها ان عقاید فاسده مضره
را فرصت یافته بر روی منبر الموت چهارا
بعالم ظاهر ساخته گفت که در وقت قیام قیامت
هیچگونه تکلیفی نه ظاهری و نه باطنی با خلق
نمی باشد و قیامت عبارت است از قیام قائم
حق و منم قائم حق پس از این هر که هر چه
خواهد بکند که تکلیف بر خاسته شده است
یعنی دلهای انسانیت بسته شده ابواب حیوانیت باز
گردید

و بالجمله این نیچریها اهل باطن و خداودان

تاویل یعنی ناتور الیسمها قرون سابقه مسلمانان بحیله
 اهل خلق را بحمیم نقائص و رزائلی که بر
 ایزه امم و ملل است دعوت نمودند و به
 دایسه تزییه جملی خویش اعتقاد الوهیت را
 که ابا س همه سعادات از آنها ست در این
 دار دنیا از الواج عقول سرزدند و بمرو زمان
 اخلاق امت محمدیه را شرقا و غربا فاسد
 کردند و در ارکان عقاید و سجایای بسندیده
 ان امت شریفه ترعزع انداختند تا آنکه
 شجاعت و رسالت آنها بخوف و جدانت واهانت
 و صداقت آنها بحیانت و دروغگوئی و محبت
 اسلام آنها به محبت شخصیه بیهیمیه مبدل گردید
 و از ان بود که جماعتی از صعلایک ۱ فرنک در
 در فرن خامس باراصی شامیه هجوم کرده صدها
 شهرها و قریه ها را حراب نمودند و خون
 هزارها را رابگان ریختند و ما قریب دو صد
 سال مسلمانان از دفع آن صعلایک عاجز ماندند
 و حال آنکه پیش از آن فساد اخلاق و تباهی
 عقاید قوم فرنک را در معالک خود از دست
 مسلمانان راحت و آرام نبود

و همچنین گروهی از اوباش تاتار و
 ترك و مغول با چنگیز خان آمده غالب شهرهای
 محمدیان را ویران ساخته خون ملیون ها را

اصعلون دزد و درویش

بر خاک ریختند و مسلمانان را اینقدر قوه نشد
که این بلیه را از خود دور سازند با وجود
اینکه در اول اسلام با قلت عدد تا سوره ۱ چین
جولان گاه اسب مسلمان ها بود و آن همه ذل
و حقارت و خرابی و ویرانی از برای مسلمانان
مُخاصل نشد مگر از خیانت و دروغگوئی و
جبنات و گران جانی و ضعف و سستی که آثار
ان تعلیمات فاسده بود

و چون آداب و اخلاق دینان محمدیه از
غالب نفوس مسلمانان بالمره زائل نشده بود
لهذا بهزار کوشش بعد از سالهای دراز اراضی
شامیه را از دست فرنگ گرفته چنگیزیان را بشرف
اسلام مشرف کردند و لکن نتوانستند که آن
ضعف را با لکلیه زایل سازند و آن سلطه و
فوت خود را اعاده نمایند زیرا آنکه آن
سلطه نتیجه آن عقاید حقه و ان خصال پسندیده
بود و بعد از تطریق (۲) فساد اعاده آنها
متعسر گردید

و ازین است که ارباب تاریخ ابتداء
انحطاط سلطه مسلمانان را محاربه صلیب میگیرند
و چنان لائق بود که آغاز ضعف مسلمانان و تفرق
کلمه آنها را از شروع ان تعلیمات فاسده و اراء
باطله بگیرند

مخفی نماند بابیهائی که در این زمان اخیر
در ایران یافت شدند و هزارها خون عباد الله را
بنا حق ریختند و كوچك اندالای همان نیچریهای
الموت و حمله ها یمنی كه كوكول بر دارهای همان
طبیعیین كرد كوه میبانشند و تعلیمات آنها نمونه تعلیمات
باطنیه است پس باید منتظر شد كه فی ما بعد - ناسخ
های دیگر از اقوال آنها در امت ایران
یافت خواهد شد

امت فرانسویه آن یگانه امنی بود كه بواسطه
ان اسهای شش گانه سعادت در قطعه یوروس
بعد از رومیین رفیع علم علم و دانش و كار دانی
نموده موجب نمون همه امم فرنك گردید و بسبب
ان اصول جلیله در غالب اوقات در جمع بلاد
مغربیه صاحب كلمه نافذه شد تا آنكه در قرن
هجدهم از میلاد مسیح ولتر و راسو با سم رافع
الخرافات و منور العقول ظهور كردند و این
دو شخص قبرا پیلور (ایتور) كلپی را
نیش كرده عظام باله باتور الیسمی را احیاء
نمودند و تكالیف را بر انداختند و تخم اباحت
و اشتراك را كاشتند و آداب و رسوم را خرافات
انكاشتند و ادیان را اختراعات انسان ناقص
العقل پنداشتند و جهرا بانكار الوهیت و تشنیم
انبیاء پرداختند حتی ولتر چندین كتاب در
تخطئه و مخربه و تشنیم و ذم انبیا تصنیف كرد

و این اقوال باطله در نفوس فرانسویها تأثیر کرده بیکبارگی دیانت عیسویه را ترك نمودند .

و در ه'ی شریعت مقدسه نیچر یعنی اباحت را بروی خود گشودند حتی در روزی از روزها دختری را آورده در محراب کیمسه گذارده زعم ۱ ان قوم نسا در داد که ایها الناس پس از این از رعد و برق مترسید و چنین گمان مکنید که اینها از طرف اله سماء برای تهدید شما ظاهر شده است بلکه ندانید که همه اینها اثار طبیعت است یعنی ناطور و غیر از ناتور اثر دیگری در عالم وجود نیست پس دیگر پرستش اوهام را منمائید و از روی کمن خدائی برای خود اختراع مکنید و اگر خواهش ان دارید که چیز را عبادت و پرستش نمائید اینک مد موازل در محراب جرن دمیه ۲ ایستاده است

و تعلیمات فاسده نیچریه این دو شخص اولاً موجب ثوره مشهوره فرانسویه کردید و ثانیاً سبب ان شد که فساد اخلاق و تفرق کله و اختلاف مشارب احاد ان امت را فرا گرفت تا آنکه رفته رفته هر طایفه از اصحاب آراء مختلفه و مشارب متبائنه بخود ۱ رئیس ۲ دمیه یکریرا میگویند که از عاج سازند

مشغول گردیده باستحصان مقاصد و اتخاذ تدابیر و تدارکات
گرفت و از منافع و اعتبارات که از آن سبب
نقردن خارجیه ایشان حاصل می شود غرض می باشد
و چه در اثر این مقاصد و تدابیر و تدارکات
و تأملات اولی که در این باب می باشد
را اتحاد نمود و این اتحاد را می توان
بروت و اتحاد و اتحاد و اتحاد و اتحاد
پایدار و اتحاد و اتحاد و اتحاد
زیاده که در این باب می باشد
رسید بلکه آن اتحاد را می توان
طایفه سوسیالیست یابی را به جهت در آید
شد و ضرر و خسارت این گروه بر فرانسائیکتر از
ضرر و خسارت جرمنی نبود (تدایخ حرب فرانس در هجوم
شود) و اگر ارباب آن عقاید حسنه و سنجایی
پسندیده تدارک این امر را نیامدند این قوم
برای اجرای مقاصد بطاله خود فرانس را در روز
کرده باحاکم برابر می ساختند

پوشیده نماند که امت عثمانیه بسبب ظهور
این عقیده فاسده نیچریان در بعضی از اعضاء و
اعضاء آن بن حالت مجزئه افتاد و حتی آن فرقه
های مسکری که در این محاذ به اخیر خیانت کرده
باعث خرابی و تباهی گردیدند همان ها بودند که
بطریق نیچری قدم می زدند و خود را اصحاب
افکار جدید می شمردند یعنی بسبب تعلیم نیچری

چنین که آن میگردند که انسان چون سائر حیوانات است و این احلاق و سجایا ئیکه از برای خود فضیلت میداند همه خلاف ناتور و از فصول عقل است و باید هر شخص آنقدر که بتواند و بهر راهی که او را ممکن شود لذات و شهوات حیوانیه را از برای خود اسنحصال کند و بخرافات قیودات و بواهیت جعلیات انسانهای بی عقل خویشان را از ملاذ محروم سازد

و چون انسان فانی میشود چه شرف چه حیاء امانت و صداقت کدام است و لهذا ارباب جلیله سفاکی را قبول کرده بقیمت ذهیده خانه شرف چندین سال عثمانیان را بر باد دادند

سوسیالیست و کمونیست و نهلیست یعنی اجتماعین و اشتراکین و عدمیین هر سه طایفه ره سپر این طریقه میباشد و خود را باسم محب الفقراء و الضعفاء و المساکین ظاهر ساخته اند و هر يك از این طوائف تلبه اگر چه صوره مطلب خود را بمنوعی تقرر میکند ولیکن غایت و نهایت مقصود آن ها اینست که جمیع امتیازات انسانیه را برداشته چون مزدك همه را در همه شريك سازند

و بجهت اجراء این مقصد فاسد چه بسیار خون ریزها کردند و چه فسادها و فتنه ها بر پا نمودند و چندر عمارات و قراعر آتش زدند و ایشان می گویند که جمیع مشتهیات و ملاذیکه در

روی این کره زمین است همه آن ها از فیوضات
ناثور یعنی طبیعت است پس شاید که شخصی را
اختصاصی بوده باشد یکی از آن ملاذ بدون سارکین
او در انسانیت بلکه باید جمیع ملاذ و مشتهیات
حق مشاع بوده باشد در میانه همگی افراد انسان ها
و میگویند بزرگترین سد و محکمترین مانع از
برای نشر شریعت مقدسه بجز یعنی اباحت و
اشدراك دیانت و سلطنت ها می باشد پس لازم
است که این ها را از اساس برانداخت و پاد
شاهان و رؤساء ادیان را بیست و نابرد ساخت
و اگر شخصی خود را بلذتی مخصوص ساخته و خویش
را بنعمتی و یا مزیتی ممتاز گرداند و مخالفت شریعت
مقدسه ناثور یعنی طبیعت نماید او را باید بسل رسائید
تا آنکه دیگران از حکم آن شریعت مقدسه سر
نیچند و گردن گشی نکنند و این گروه سه گانه
از برای نشر افکار مفسدان خود هیچ دسیسه و
حيله نیافتند مگر آنکه انشاء مدارس نموده و یا آنکه
در مکاتب و مدارس سائرین مدرس شده اندك اندك
افکار خود را در اذهان صافیه بجه ها جای دهند و
از این جهت بعضی بانساء مدارس پرداخته و
بعضی دیگر متفرق گردیده هر یکی در مدرسه
از مدارس بلاد فرنگ معلم گردیده در اذاعه و اشاعه
خیالات باطله خویشان کوشیدن گرفت و بدین وسیله
احزاب آنها بسیار شدند و در تمامی اقطار ممالك

و خود را شريك دزد و رفيق قافله ساخته اند
و در نزد اغنيا و بليد ها علم دانش و كار
دانی برافراخته اند و از برای حيانث طرح نو
در انداخته اند و بدو سه كلمه مسروقه ناتمام بخود پالیده
اند و بروتها را بصدكبرو نازناز مالیده اند

و خود را با هزار چيل و نا دانی
هادی و راه بر نامیده اند و با همه اخلاق رذيله
و صفات ذميه خويشتن را مذهب نداشته اند و عقل
و خردمندی را فقط در غدر و اختلاس و تزوير
پیدا داشته اند بسيار خجالت ميكشم كه آنها را
ذكر كنم و بغايت شرمم می آيد از تحرير روش
كش ایشان

زيرا كه مقاصد آنها بسيار پست است چونكه
ميخواهند از برای شكم خويشتن اساس است
خويش بكنند و رشته التيام آن را از هم
بكسلانند و جولان گاه افكارشان بسيار تنگ است
و هنوز قدم از ايننگه «قالب» خود بيرون نهاده اند
و فلم را در آن مجال تنگ قدرت و با دای حرکت
نيست

باينقدر ميتوانم بگويم كه اينها پياچو يعنی
پهلوان پنبه ديكر ايند باقيش را خوانندگان بدانند
و از جميع آنچه پيش ذكر شد بخوبی هر
كسي را معلوم گرديده كه اين گروه و نيجريها

یعنی دهریها در هر امتی که پیدا شدند اخلاق
احاد ان امت را بواسطه تعلیمات فاسده و خود
بہزار تلبیس و تدلیس فاسد کردند و اساس قصر
سعادت ایشان را کردند و خیانت و دروغگوئی
و گران جانی و شهوت برستی را رواج دادند
تا آنکه تدریجا لمسم ان امت را از لوح وجود
محو نمودند و یا آنکه بذل و فقر و عبودیت مبتلا کردند
معذالك چون بعضی از ابتکروه مقصد اصلی خود
را در باحث و اشتراك بوده باشد تدلیس مخفی
داشته و در ظاهر بانکار الوهیت و روز باز درس
اکتفا میکنند

هذامی خواهم بیان کنم که این تعلیم بفساد کافی
است از برای فساد هیئت اجتماعیه و تزعزع ارکان
مدنیت و هیچ سببی موثرتر ازین تعلیم در فساد اخلاق
یافت می شود و ممکن نیست که شخصی نیچری
بوده باشد با وجود این مذهب الاخلاق و صاحب
امانت و صداقت مروت و جوان مردی میباشد

پس می گویم هر فردی از افراد انسان را
بحسب سرشت و خلقت شهوت ها و خواہش هایی
است که بازاء ان مشتهیات و ملائماتی در عالم
خارج گذاشته شده است و ان شهوات بذاتها
چنان اقتضا می کنند که انسان حرکت نموده و

آن مشتهیات را استحصال نماید و بدان ها معالجه
خواهش های خویش کند و سورت نفس را بشکند
چه تحصیل آن ها بنهج حق بوده باشد و یا بنهج
باطل و چه بدست آوردن. بانها موجب فتنه و
فساد و سفک دماء و غصب حقوق شود و یا آنکه
بدون این مفسد او را دستیاب گردد

این مقتضیات قوه و بواعث فعاله را از تاثیرات
غیر معتدله باز داشتن و انسان صاحب ان شهوات
مؤثره را بحق خود راضی کردن و از تعدیات
و اجحافات منع نمودن بیکو، از این چهار چیز
متصور میشود

یا آنکه هر صاحب حقی شمشیری در دست
گرفته و سپری بر دوش انداخته و يك ياد رعب
نهاده شب و روز در صیانت حق خود بکوشد و
یا شرافت نفس چنانکه ارباب اهواء ادعا می
نکنند و یا حکومت و یا اعتقاد بر این که عالم را
صانعی است دانا و عمل خیر و شر را پس از
از این حیات جزائیست مبین یعنی دین

اما وجه اول موجب آن میشود که از برای
صیانت حقوق و دفع تعدیات سیل های خون جاری
گردد و تلول و اودیه بداء افراد انسانیه مخضب
(۱) شود و هر قوی ضعیفی را طحن [۲]

[۱] رنگین و حنا بسته (۲) در هم شکستن.

و سحق (۱) نماید

تا آنگه آخر الامر این نوع منقرض شود اسم او
از لوح وجود محو گردد

و اما وجه ثانی پس باید دانست که شرافت
نفس ان صفتی است که صاحب ان از اعمال
ذمیه و افعال قبیحه در نزد عثمیه و قبیله خود
اجتناب خواهد نمود

و دست نفس است که دارای ان از دنیای موم
برهیزنمینماید و از تقبیح و تشییع متاثر نمی گردد و هر
کسی را واضح است که این صفت را یعنی
شرف نفس را مأمیت و حقیقت معینه در نزد
امم نیست که بتوان بدو شهوات را بعد اعتدال
اورد و هر شخصی را بحق خود راضی ساخته
پایه انتظام را محکم نمود ایا ملاحظه میکنی بسا
امور هست که ارتکاب ان ها بیش امتی خدمت
و دوائت شمرده میشود همچنان امور دو نزد
امتی دیگر از آثار شرف و کمال نفس و از موجبات
مدح و ستایش است و حال ان که فی الحقیقه
عین جور و ظلم و غدر است

چنان که نهب و فارت و دزدی و راه زنی
و قتل نفس بیش قبائل و اهل جبان و بوادی
غایت کمال و نهایت شرافت نفس است و اما

(۱) نرم کردن

و اما اهل مدن همه آنها را علامات خست و دنائت میدانند و همچنین حيله بازی و مکاری و منافقی در نزد فرمی خست و فومی دیگر این امور را غفل و گذار دانی و کمال می شمارند و دیگر آنکه اگر غور کنی در این امر هر حادثی را علنی است و علت غاییه افعال اختیاریه انسانیه نفس اوست بخوبی خواهی دریافت که طاب ایتصاف بشرافت نفس و سعی است در استحصال او و خوف از خست و دنائت آن بجهت رغبت و میل انسانست بتوسیع طرق معیشت و حذر اوست از تنگی ممالک زندگانی

چونکه میداند از ایتصاف بشرافت نفس موقوف به خراش گردید و بامانت و صداقت مشهور شده اعوان و انصار او بسیار خواهد شد و بپاران بسیار راهها و اسباب معیشت فراوان خواهد گردید بخلاف ایتصاف بخست و دنائت نفس که موجب تنفر قلوب و باعث قاتل یاران گردیده ابواب معیشت را مسدود خواهد ساخت

پس مقدار طلب شرافت نفس و فوت و ضعف و ثمن و عدم تمکن آن صفت و درجات و مراتب و و تاثیرات آن در کشح ارباب شهوات از تعدیات بر حسب معیشت های طبقات مردم میباشد

یعنی طبقات ناس انقدر در تحصیل آن

صفت خواهند کوشید که معیشت ایشان را نافع باشد و از ضرر گزند محفوظ مانند بلکه هر طبقه شرافت نفس را آن صفتی می‌شمارد که بدان صیانت رتبه و معیشت تواند شد و آنچه زیاده بر این باشد هرگز فقدان او را نقص و دنائت نمی انگارد اگر چه در نزد طبقات دیگر نقص و خست شمرده شود و در استحصال آن سعی بیکار نمی برد نظر کن در غالب سلاطین و امراء چگونه با اعتقاد شرافت نفس از عهد شکنی پروا نمی کنند

خصوصاً با آنانکه از خود در جلالت و عظمت پست ترند و از جور و ظلم و سایر افعال ذمیه اجتناب نمی نمایند و هیچیک از این امور را خست و دنائت نمی‌شمارند

و حال آنکه اگر یکی از اینها از احاد رعیت سر میزد و خسیس و دنی النفس شمرده شده بدین جهت در امر معیشت او خلل حاصل می شد حتی سایر طبقات هم این امور را در حق سلاطین و امراء خود از خست و دنائت نمیدانند بلکه بمحامل دیگر حمل میکنند

و همچنین است حال جمیع طبقات عالیه با طبقات سافله طبقه بعد طبقه

و سبب این امر آنست که طبقات عالیه خود را از ضرر آن افعال شنیعه مصون و محفوظ

میدانند پس اگر مدار مانتظام عالم همین شرافت
نفس بوده باشد هر طبقه عالیه دست تعدی به
طبقه سافله گشوده در های شر و فساد بروی
این بیچاره انسان ناز خواهد گردید

علاوه بر این چون غرض از اتصاف بدین
صفت توسیع طرق معیشت و تجذر از تنگی
مسالك زندگانی است چنانکه معلوم شد پس
هرگز این خصلت مانع نمیشود انسان را از
تعدیات باطنیه و خیانتهای مخفی و رشوت
خواریها در زوایای محاکم زیرا آنکه انسان
طالب سعه عیش میداند که بدین خبائث مخفی
بمقصد اصای خود خواهد رسید بدون آنکه
مشهور بدنائت گردد چنانکه می بینی که داعیان
بر شرف نفس چکونه اعمالی در زوایای محاکم
از آنها بظهور میرسد

پس شاید کسی را که شرف نفس
را میزان عدلی قرار داده کمان کند که میتوان
بدین صفت هرکس را بحق خود راضی کرده
منع جمیع تعدیات و اجحافات ظاهریه و باطنیه
را نماید

و اگر کسی بگوید یکی از اسباب طلب
شرافت نفس حب محمدتست پس می شود که هر
شخصی بجهت استحصال محمدت خود را با علی
درجه شرافت نفس متصف ساخته خوشتن را

از جمیع رذائل و تعدیات و اجحافات دور
نمایند

جواب می‌گوییم اولاً کمتر شخصی یافت می
شود که مدح و ثناء را بر لذائذ شهوات
بدنیه تقدیم نماید و اگر بحقیقت مردم نظر
شود این بخوبی ظاهر و هویدا خواهد شد
و ثانیاً چونکه موجب اول از برای
مدح و ثناء این اسانهای حیوان منش و
باعث نخستین بجهت ستایش این مورخین مزورین
و شعراء کاذبین غنا و ثروت و جاه و جلال
و شوکت است اگر چه اسنحصال اینها از طرق
غیر لائقه شده باشد و در اکتساب این چیزها
هزارها تعدیات و اجحافات سر زده باشد
لهذا غالب نفوس در این امر سعی خواهند
کرد که خود را اصحاب غنا و ثروت و
خداوندان جاه و جلال نمایند اگر چه بطریق
عذر و ظلم و خیانت بوده باشد

تا آنکه هم لذائذ بدنیه را بدست
آرند و هم مدوح این مدلسین گردند و کمتر
شخصی یافت می شود که طالب محمدت حق
بوده از راه حق و فصیلت و شرافت نفس ثنا
و ستایش حق را اکتساب کند
و از آنچه گفته شد ظاهر گردید که خصلت
شرافت نفس هیچوجه از برای تعدیل شهوات

و منع تعدیات و انتظام عالم کافی نیست
ولی اگر مستند بدینی بوده و در آن دین
ماهیت آن مقرر و متعین گرویده باشد بجهت آن
منشا و بنا موجب انتظام سلسله معاملات خواهد
شد نه چنانکه در بیان حیا بدین اشاره
رفت

و اما وجه ثالث مخفی نماند که قدرت
حکومت مقصور است بر دفع ظلمها و جورهای
ظاهری اما اختلاسات و تزویرها و بهنانهها و
فسادها و تعدیات باطنیه خداوندان شهوات را
چگونه منع تواند کرد و بکدام طور بحیلهها
و دسیسهها و ستمهای پنهانی مطاع می شوند تا
برفع آنها بکوشد علاوه برین حاکم واعوان او همه
اصحاب شهوتند

و کدام چیز آن دارایان قدرت را
از مقتضیات شهوات فعاله منع خواهد نمود و
رعیتهای ضعیف بیچاره را چه امرا ز دست
شره و حرص و آزار آنها خلاصی خواهد بخشید
چون هیچ رادع و زاجری آنها را نباشد البته آن حاکم
خفیه رئیس سراق و چیرا را اسقطاع الضریق
گشته اتباع و اعوان او همه آلات ظلم و جور
و عذر و ادوات شر و فساد و افرازهای
اختلاس آن خواهند گردید

و در ابطال حقوق بندگان خدا و

هتك اعراض و نهب اموال انها خواهند کوشید
 وعطش شهوات خود را از خون بیچارگان
 تسکین خواهند داد و قصر های خویش را
 بدماء بینوایان منقش و مزین خواهند ساخت
 و بالجمله در هلاک عباد و دمار کوششها
 و سعیها بکار خواهند برد پس سبب دیگری
 از برای کف ارباب شهوات از تعدیات و
 اجحافات باقی نماند مگر وجه رابع یعنی ایمان
 بر اینکه عالم را صانعی است دانا و توانا و
 اعتقاد بدینکه از برای عمل خیر و شر بس از
 این حیات جرئتست معین

و الحق دو اعتقاد معا یابدار ترین
 اساسی است از برای کشح شهوات و رفع
 تعدیات ظاهریه و باطنیه و محکم ترین رکنیست
 بجهت بر انداختن حیلها و تزویرها و تدلیسها
 و نیکوترین باعنی است برای احقاق حقوق
 و اوست سبب امنیت و رفاهیت تامه و
 بدون این دو عقیده هرگز هیئت اجتماعی بصورت
 وقوع نپذیرد و مدنیت لباس هستی نباشد
 و پایه معاملات استوار نگردد و مصاحبات
 و معاشرات بیغل و غش نشود و اگر کسی را
 این دو اعتقاد نباشد بهیچوجه او را رادعی بسوی
 فضائل و زاجری از رزائل نخواهد بود
 و هیچ چیز او را از خیانت و دروغگوئی

و منافقی و مزوری منع نخواهد نمود بجهت آنکه علت غائیة جمیع ملکات مکسبة و افعال اختیاریه چنانکه گفته شد نفس انسان است و چون کسی را اعتقاد بتوابع و عقاب نباشد کدام چیز دیگر او را از این صفات ذمیه منع نموده باخلاق حسنه دعوت خواهد نمود و خصوصاً در وقتیکه معلوم شود انسان را که نه از اتصاف بدانیها ضرری در دنیا برو مترتب خواهد شد و نه از تخلق بدینیها او را فوئده خواهد رسید و کدام امر او را بر معاونت و مناصرت و مرحمت و مروت و جوان مردی و دیگر اموری که هیئت اجتماعیة را از آنها گریزی نیست الزام خواهد کرد

و خواننده را معلوم گردید که اول تعلیمات طبعیین یعنی نیچه‌ها رفع این دو اعتقاد است که اساس همه دینهاست و آخر تعلیمات ایشان اباحت و اشتراك است پس این قومند که بر باد دهمه هیئت اجتماعیة اند و تباه کننده مذهب و مفسدان اخلاقند و خراب کننده ارکان علوم و معارفند

هلاک نماینده اممند و زائل کننده نخوت و غیرت و ناموسمند و جرانیم لوم و خیا نستانند و ارومه های رزالت و دنائتند و اسامی های خست و ندالت اند و اعلام

کذب و دروغند و دعوات حیوانیتند محبت آنها
کید است و مصاحبت ایشان مکر است و
ملائمت شان غدر

و مجالس نشان حيله است صداقتشاق فریب
است و دعوی انسانیت شان دام است و بر
معارف و علوم خواندنشان شست (۱) و قلاب است
امانت را خیانت کنند و سر را حفظ نکنند
و دوست عزیز خود را بیک پول سیاه بفروشند
بنده های شکنند و عید شهوت

و از برای قضا ی شهوات خویش از
ارثکام هیچ گونه عمل خسیس و دنی استنکاف
نمیکند ناموس و عار و نك را بهیچوجه نمی
شناسند و از شرف نفس خبر ندارند پسران در
ابن طایفه از پدران در امان نیستند و دختران
از هیچکدام هلی حرکت طبیعت طبیعی را چه
تواند کرد

و اگر شخصی باین ملمس (۲) چون مار
اینها بازی خورد و بخط و خال چون افعی
ایشان مغرور گردد و زخرف فول اینها او را
پسند افتد و حيله های ایشان در دل او جای
گیرد و چنان گمان کند که این قوم موجب
تمدنند و باعث انتظام بلادند و یا سبب نشر
علوم و معارفند و با آنکه خیال کند که ایشان

(۱) تور ماهیگیری (۲) نرمی پوست

در تنگی معین و یارند و در وقت ضرورت حافظ
اسرارند باید بر عقل او گریست و خندید

زیرا آنکه هم جای خنده دارد و هم
جای گریه پس از همه آنچه بیان کردیم بنهیج
اوضح ظاهر شد که دین اگر چه باطل و اخس
ادیان بوده باشد بجهت آق دو رکن رکن یعنی
اعتقاد بصانع و ایمان بشواب و عقاب و بسبب
سائر اصول سته که ودایع دینها و کیشهاست
از طریق مادیین یعنی نیچریها بهتر است در
عالم مدنیت و هیئت اجتماعی و انتظام امور
معاملات در جمیع اجتماعات انسانی و در همه ترقیات
بشریه درین دار دنیا

و چون نظام عالم بر نهج حکمت گذاشته
شده است و نظام عالم انسانی جزء نظام کل
است هر وقت این خلل انداز ان هیئت اجتماعی
یعنی نیچریها ظهور نمودند نفوس انسانی به قلم
و قلم آنها همت کماشنه و خداوند ان نظام
حقیقی مدنیت که دین بوده باشد در از نه ایشان
سمعیهای بلیغ بکار بردند

و مزاج انسان کبیر بنا بر شعور خداداد
خود که اثر حکمت کلیه اینها را قبول نکرده
چون فضالت دفع نموده است و لهذا این طایفه
اگر چه از دیر زمان بدین عالم پا نهاده اند و
بعضی از نفوس خائنه ارباب شوکت هم بجهت

مقاصد دنیئه خود ایشان را در هر وقتی تأیید
نموده و لکن یاد-آری و ببات حاصل نکرده اند
و چون ابله‌های تاپستان در هر زمان که
ظهور نموده اند بزودی متفرق و نابود شده
اند و نظام حقیقی عالم انسانی یعنی دین متمکن
و مستقر شده این مایه بی انتظامی زائل و
معدوم گردیده اند و چون معلوم شد که دین
مطلقاً مایه نیک بختیهای انسان است پس اگر
بر اساسهای محکم و پایه های متقن گذاشته شده
باشد البته ن دین بنهیج ازم سبب سعادت تامه
و رفاهیت کماله خواهد گردید و بطریق
اولی موجب ترفیات صوریه و معنویه شده علم
مدنیت را در میان بروان خود خواهد بر افراخت
ملک مزینین را بتمامی کمالات عقلیه و نفسیه
فائز خواهد گردانید

و ایشان را به نیک بختی دو جهان خواهد
رسانید و اگر غور نمائیم در ادیان هیچ دینی
را نخواهیم دید که بر اساس محکم متقن نهاده
شده باشد مانند دین اسلام

زیرا آنکه عروج امر بر مدارج کمالات و صعود
شعوب بر معارج معارف و ارتقاء قبائل بر مراقی
فضائل و اطلاع طوایف انسانها بر دقایق حقایق
و استحصان آنها سعادت تامه حقیقه را در دار دنیا
و آخرت موقوف است بر اموری چند

اول آنکه باید لوح عقول امم و قبائل
از گدورات خرافات و زنگهای عقاید باطله و همیه
یاک بوده باشد زیرا آنکه عقیده خرافیه حجابی
است کفیف (۱) علی الدوام حائل می شود در میانه
صاحبان عقیده و میانه حقیقت و واقع و او را باز می دارد
از کشف نفس الامر بلکه چون یک خرافاتی را
قبول کرد عقل او را وقوف حاصل شد و از
حرکت فکریه سر باز زد پس از آن حمل مثل
بر مثل کرده جمیع خرافات و اوهام را قبول
خواهد نمود و این موجب آن می شود که از
کمالات حق دور افتد و حقائق اکوان برو
یوشیده ماند بلکه سبب خواهد شد که جمیع
عمر خود را باوهام و وحشت و دهشت و خوف
و بیم بگذرانند و از حرکت طیور و جنبش مهائم
در لرزه افتد و از هبوب ریاچ و آواز رعد
و درخشیدن برق مضطرب گردد و بواسطه
تطبرات و تشاؤمات از غالب اسباب - عادت خود
باز ماند و هر حیل و مکار و دجایر را گردن
نهد و کدام شقا و بدبختی و سوء عیش ازین
گونه زندگی بدتر خواهد بود

و اول رکن دین اسلام اینست که عقول
را بصیقل توحید و تنزیه از زک خرافات و گدر
اوهام و آلائش و همیات یاک سازد و نخستین

تعلیم او این است که انسان را نشاید که انسان
دیگر و یا یگی از جهادات علویه و سفلیه را
خالق و متصرف و قاهر و معطی و مانع و
معز و منزل و شافی و مهلك بداند و یا که
اعتقاد کند که مبدأ اول بلباس بشری برای
اصلاح یا افساد ظهور نموده یا خواید نمود
و یا آنکه آن ذات منزّه بجهت بعضی از
مصلح در کسوت انسانیت چه بسیار آلام و
اسقام را متحمل گردیده است و غیر از اینها
از آن خرافانی که هر یک بانفراده برای
کوری عقل کافیت و غالب دیان موجوده
ازین اوهام و خرافات خالی نیست اینک دیانت
نصرانیه و دیانت برهما و دیانت زردشت

دوم آنکه نفوس آنها باید متصف بوده باشد بنهایت
شرافت یعنی هر واحدی از امم خود را بغیر از رتبه نبوت
که رسته است الهیه سزوار و لایق جمیع پایه های افراد
انسانیه بداند و در خود نقص و انحطاط و عدم قابلیت
تصور نکند و چون نفوس خلق بدین صفت
متصف باشد هر یکی با دیگری در میدان
واسع فضائل مسابقت نموده در استحصال کمالات
در صدد مجارات و مبارات خواهد بر آمد

و در نیل عز و شرف و اقتنای ا رتب

علیه دنیویه کوتاهی نخواهد ورزید

۱ چیدن و حاصل کردن

و اگر بعضی از نفوس را چنان اعتقاد شود که آنها خلقة و فطره از دیگران در شرافت کمترند و رتبه ایشان از نفوس سائرین پستتر است البته در همت آنها نقص و در حرکت ایشان فتور و در ادراکشان ضعف حاصل خواهد شد

و از بسیاری از کمالات و رتب عالیہ و سعادات دنیویہ محروم مانده و در دایره صغیرہ جولان خواهند نمود

دین اسلام در های شرافت را بروی نفوس گشوده حق هر نفسی را در هر فضیلت و کمالی اثبات میکند و امتیاز شرافت جنسیت و صنفیت را از میانه بر میدارد و مزیت افراد انسانیہ را فقط بر کمالات عقلی و انفسی قرار میدهد

و کم دینی یافت میشود که این مزیت در او بوده باشد ملاحظه کن که چگونه دین برهما انسان را بر چهار قسم کرده یکی بر همین و دیگری چهرتری و سیمی و یش و چهارمی شود و اول درجه شرافت را فطرتا از برای برهمن قرار داده است پس از آن از برای چهرتری و قسم چهارم را در جمیع مزایای اسانیت از همه پست تر شمرده است و این یکی از اعظم اسباب شمرده میشود

از برای عدم ترقی متدینین بدین دین در علوم و معارف و صنایع چنانکه شاید و باید و حال آنکه اقدام امم میباشند و دیانت عیسویه بر حسب انجیل شرافت را از برای جنس بنی اسرائیل اثبات کرده غیر آن جنس را باسامی حقیره ذکر میکنند و پیروان آن دین اگر چه از این حکم سرباز زده امتیاز جنسیت را برداشتند و لیکن صنف قسیسها را آنقدر شرافت دادند که نیز موجب خست سائر نفوس گردید زیرا آنکه قبول ایمان و غفران ذنوب را در تحت قدرت آنها قرار دادند و گفتند نفوس دیگران را اگر چه باعلی درجه کمال رسیده باشد آنقدر نیست که عرض ذنوب خود را بدرگاه الهی کرده طلب مغفرت نماید بلکه باید این امر بواسطه قسیسها صورت یزید و همچنین گفتند قبول ایمان در نزد خداوند تعالی موقوف بر قبول فستیس است و این حکم جنت بخش نفوس را از انجیل اخذ نمودند چونکه در آن نوشته شده است هر چه شما در زمین بگشایید در آسمانها گشاده میشود و هر چه شما در زمین بیندید در آسمانها بسته میشود و تا زمانیکه این عقیده جنت بخش نفوس در امت نصرانیه بلاد دفرنك متمکن و پایدار بود هیچگونه ترقیات

از برای آن امت حاصل نشده اوتر رئیس یرتستان
که این حکم را بر خلاف انجیل دفع نموده
است بمسلمانان اقتدا کرده است

سیم آنکه بلید آحاد هر امثی از امم
عقاید خود را که اول نقشه الواح غقول است
بر براهین منقته و اداه محکمه موسس سازند
و از اتباع ظنون در عقاید دوری گزینند و
بمجرد تقلید آباء و اجداد خویشان فانم شوند
زیرا آنکه اکثر انسان بلا حجت و دلیل با
موری اعتقاد کند و اتباع ظنون را بیشه خود
سازد و بتقلید و پیروی آباء خود خورسند
شود عقل او لامحاله از حرکات فکریه
باز ایسند و اندک اندک بلاد و غباوت (۱)
برو غلبه نماید نا آنکه خرد او با المره
عاطل و از ادراک خیر و شر خود عاجز ماند
و شقا و بد بخنی از هر طرف او را فرو گیرد
تعجب منما گیزو وزیر فرنسا که تاریخ
سیو پلینزا سیون یعنی مد نیت امم افرنجیه را
نوشته است میگوید یکی از اعظم اسباب تمدن
یور وپ این بود که طایفه ظهور کرده گفتند
اگر چه دیانت ما دیانت عیسویه است ولی
ما را میرسد که براهین اصول عقاید خود را
جویا شویم

و جماعت قسیسها اجازت نمیدادند و می گفتند که بنای دین بر تقلید است و چون آن طایفه قوت گرفته افکار ایشان منتشر گردید عقوبتی از حالت بلادت و عبادت برآمده در حرکت و جولان آمد و در استحصال اسباب دینیت کوشیدن گرفت

دین اسلام آن یگانه دینیت که ذم اعتقاد بلا دلیل و اتباع طنون را میکند و سرزنش پیروی از روی کوری را مینماید و مطالبه برهان را در امور بمتدبنین نشان میدهد و در هر جا خطاب بعقل میکند و جمیع سعادات را نتیج خرد و بینش می شمارد و ضلالت را به بیعقلی و عدم بصیرت نسبت میدهد و از برای هر یک از اصول حقاید به نهجی که عموم را سود مند افتد اقامه حجت مینماید بلکه غالب احکام را با حکم و فوائد آنها ذکر می کند (بقران شریف رجوع شود) و هیچ دینی نیست که این فضیلت درو بوده باشد و چنان گمان میکنم که غیر مسلمین نیز بدین مزیت اعتراف خواهند کرد و مخفی نمائاد که اصل دیانت عیسویه که عبارت از تثلیث بوده باشد جمیع نصاری برین معترفید که بعقل فهمیدن آن ممکن نیست یعنی باید از عقل در گذشت تا آنرا فهمید و اما اصول دیانت برهما هرکس را ظاهر است

که غالب آنها مخالف عقل، صریحست چه اصحاب
آث دین برین امر اعتراف کنند چه
نکنند

چهارم آنکه باید در هر امتی از امت
جامعی، علی الدوام بتعلیم سائرین مشغول بوده
باشند و در تخلیه عقول آنها بمعارف حقه
مکوثاهی نوزند و در تعلیم طرق سعادت تقصیر
نمایند و گروهی دیگر همیشه در تقویم و تعدیل
نفس بکوشند و از اوصاف فاضله را بیان
و فوائد آنها را شرح و اخلاق رذیله را توضیح
و مساوی ۱ مضار آنها را تبیین کنند
و از امر بمعروف و نهی از منکر غافل نشوند
زیرا آنکه بالبداهه جمیع معلومات انسان
مکتسب است و اگر او را معلمی نباشد از
عقل خود بهره و فایده نخواهد گرفت و چون
حیوانات درین عالم زیست خواهد نمود و از
سعادت دارین محروم مانده ازین دنیا خواهد
رفت پس معلم واجب شد و شهوات و خواش
های نفس را حدی و اندازه نیست و اگر
معدل و مقومی ان شهوات را نباشد لا محاله
مستلزم تعدیات و اجحافات خواهد گردید و
ان خواهشها سلب راحت و امنیت دیگران را

خواهد نمود بلکه خود را هم در آتش شهوات
خویششن سوخته در نهایت شقا بدار الشقا خواهد
رفت پس امر بمعروف و ناهي از منکر و
معدل احلاق لازم شد

و اعظم فروض و واجبات دین اسلام
این دو امر است (بقرآن شریف رجوع شود)
و در سائر ادیان آنقدر اهتنامی در این دو
امر نشده است و چون ارکان دیانت
اسلامیه بسیار است و بیان فائده هر یکی
در مدینیت و شرح بودن هر واحدی از آنها
سبب سعادت تامه موجب آن می شود که از
موضوع کلام خارج شوم بر خود واجب
دانستم که رساله انفرادی درین امر وضع نمایم
و در آن بیان کنم که آن مدینه فاضله که
حکما بارزوی آن جان سرزند هر گز
انسان را دستیاب نخواهد شد مگر بدیانت
اسلامیه

اگر کسی نگوید چون دیانت اسلامیه
چنین دست پس چرا ! مسلمانان باین حالت مخزنه
می باشند

جواب میگویم چون مسلمان بودند
بودند چنانکه بودند و عالم هم بفضل آنها
شهادت میدهد و اما الان پس بدین قول

شریف اکتفا خواهم کرد ان الله لا یغیر
ما بقوم حتی ما یغیروا اما باتفسهم
اینست مجمل آنچه میخواستم بیان کنم
در مضار و مفاسد طریقه نیچریه در مدئیت و
هیأت اجتماعیه و منافع دین اسلام
تمت راقم جمال الدین حسینی
انتهی

سرطان ۱۳۰۳

